

پاکین انجیل چه - یوهنائه - کَلما

یوهنائه انجیلے پجار

اے کتابے نبیسوک، یوهنئا، وت یهودیے آت. چه ایسا مسیهئے مُریدیا پیسر، شمون پترسے دوست و ماهیگیریے کارا آیئے شریکدار آت (۱). رندا نبشته کنت که ایسا مسیهئے دوست ترین مُرید هماییئے جند انت (یوهنئا ۲۴:۲۱).

انچش که یوهنئا وت نبشته کنت، اے کتابے سجھین سرگوستی چم وت دیستگ آنت، پمیشکا اے هبرانی بارئوا وت شاهدی دنت. وتی انجیلے نبیسگئے مکسدئے بارئوا گوشیت که اے سرگوست و مؤجزه و اجبتین نشانی، من پمیشکا نبشته کرتنت که ”شما باور بکنیت که ایسا، مسیه انت و هدائے چک انت“ و آیئے نامے برکتا ابدمانین زندئے واهند بیئت. (۱).

یوهنئا انجیلا ایسائے بازین تالیم و مؤجزه یئے هبر مان انت. اے جهانایسائے گڈی هیتگ و آیئے مرک و چه مُردگان جاه جنگا رند وتی مُریدانی دیما زاهر بیگئے کسه هم یوهنئا انجیلا آرگ بوتگ انت.

گال انسان بوت

- ① چه آزلا، گال هست آت. گال گوڼ هُدايا گوڼ آت و گال، هُدايے جند آت. ②
- چه آزلا، گال گوڼ هُدايا آت. ③ هُدايا سجھین چیز چه گالے وسیلها جوړ کرتنت و چه اے جوړ بوتگینان، بے گالا هچ چیزے جوړ نبوت. ④ زندئے
- سرچمگ گال آت و زند مردمانی نور و رُژن آت. ⑤ رُژن تهاروکیا دَرپشیت و

تھاروکی هچبر رُژنئ سړا بالادست نبوتگ.

٦ يهيا نامين مردے هست آت. هدايا راه داتگ آت. ٧ آ آتک که شاهد ببیت و په همے رُژنا گواهی بدنت، تانکه سَجْهين مردم چه آيئے گواهیایمان بيارنت. ٨ آ و ت هما رُژن نه آت بله آتک که په رُژنا گواهی بدنت. ٩ هما راستين رُژن که په سَجْهين مردمان رُژنايی کاریت، نون جهانای پيداگ آت. ١٠ آ جهانای و هدايا جهان چه همایيئے وسیلها جوړ کرتگ آت، بله جهانای پجاه نیاورت. ١١ آ وتی مهلوکئے نیاما آتک و مهلوکا آنمئت. ١٢ بله هما مردمان که مئت و آيئے نامئے سړا ایمان آورت، آيیا آ مردم هک و إهتیار دانتت که هدايے چک ببنت. ١٣ آ، نه چه هوئا پيدا بوتنت و نه چه جسمی واهگ و انسانی لوئان، آ چه هدايا پيدا بوتنت.

١٤ گال انسان بوت و مئے نیاما جاگهی کرت. ما آيئے شان و شوکت دیست، هما شان و شوکت که پتئے یگین چکئیک انت، هما چک که چه رهمت و راستیا سرریچ انت. ١٥ يهيا آيئے بارئوا گواهی دنت، کوگار کنت و گوشیت: ”إش انت هما گس که آيئے بارئوا من گوشتگ که چه من و رند کئیت. آ چه من مستر و دیماتر انت، چیا که چه من پیسر هست بوتگ.“ ١٦ ما سَجْهينان چه آيئے پرمهرين رهمتئے سئوگاتا مدام برکت گیتگ. ١٧ اے راست انت که شریت چه موسائے وسیلها بکشگ بوتگ، بله رهمت و راستی چه ایسا مسیهئے وسیلها آتک. ١٨ گسا هچبر هدا ندیستگ، بله هما یکدانگین چک که پتئے بگلا انت، هماییا هدا پجارینتگ.

پاکشودی دئیوکین یهیا ئے گواهی

٢٠-١٩ وهدے اورشليمے شهرے يهوديان وتي لهتین دینی پيشوا و لاوی
 گبيلھے مردم يھيائے کړا رثوان دات که جُست بگرنټ: ”تئو کئے ائے؟“ آييا انکار
 نکرت، تچک و په راستی گواهی دات و گوشتی: ”من مسيه نه آن.“ ٢١ آيان
 جُست کرت: ”تئو إلياس ائے؟“ گوشتی: ”نه.“ گوشتش: ”گړا تئو هما واده داتگين
 نبی ائے؟“ گوشتی: ”نه.“ ٢٢ جُستش کرت: ”تئو کئے ائے؟ ما بايد انت په وتي
 رثوان دئوکان پَسئوے ببرين. وتي بارثوا چے گوشتے؟“ ٢٣ آييا چه اشيئا نبیے
 کئولا گوشت: ”من هماییے تئوار آن که گیابانا کوکار کنت و گوشتیت، په
 هداوندا راها تچک و هموار کنیت.“

٢٤ چه اے رثوان داتگين کاسدان لهتین پریسی آنت. ٢٥ جُستش کرت:
 ”اگن تئو نه مسيه ائے و نه إلياس ائے و نه هما نبی، گړا پرچا پاکشودئ دئیے؟“
 ٢٦ يھيایا آيانی پَسئوا گوشت: ”من گون آيا پاکشودئ دئيان، بله یگے شمے نیاما
 پاد آتکگ که شما آييا نزانیت. ٢٧ آ چه من و رند کئیت و من آيیے کئوشبندانی
 بوجگے لاهک هم نه آن.“ ٢٨ اے کار اُردنئے کئورئے آ دستا، بئیت آنيایا بوت، هما
 جاگها که يھيایا مردم پاکشودئ دانت.

هدائے گورانڈ

٢٩ دومی روچا، وهدے يھيایا دیست که ایسا دیم په من پیداک انت، گوشتی:
 ”بچاریت! ایش انت هداے هما گورانڈ که جهانے گناهان شودیت و دور کنت. ٣٠
 ایش انت هما کس که اشيئے بارثوا من گوشتگ که چه من و رند کئیت بله چه من
 مستر و دیماتر انت، چیا که چه من پیسرا هست بوتگ. ٣١ من وت پجّاه
 نیاورت، بله پمیشکا آتکان و گون آيا مردمان پاکشودئ دئیگا آن که اے مردم په
 بنی اسرائیلیان زاهر کنگ بیت.“

٣٢) نون يَهيَا وتي گواهي اے پئِما دات: ”من هُداے پاکين روه ديست که کپوتَيئِ دُرُوشما چه آسمانا اير آتک و آيئِ سرا نِشت. ٣٣) من آنزانت، بله هما که منا رثواني دات که گون آيا پاکشودي بدئيان، همايا منا گوستگات که وهده تئو ديست پاکين روه گسيئِ سرا اير آتک و نِشت، بزان آهما گس انت که گون پاکين روها پاکشودي دنت. ٣٤) من اے چيز ديستگ و گواهي دئيان که آهُداے چک انت.“

ايسائے اولی مرید

٣٥) اے دگه روچا، يَهيَا پدا گون وتي دو مُريدا اوشتاتگات. ٣٦) وهده يَهيَا ايسا ديست که چه اودا گوزگا انت، گوستي: ”اش انت هُداے گورانڈ.“ ٣٧) دوين مُريدان اے هبر اشکت و ايسائے رندا رثوان بوتنت. ٣٨) ايسايا چک تريت و هر دويني ديستنت که مني رندا کيتگانت. جُستي کرت: ”شما چه لوئيت؟“ گوستيش: ”رَبّي! (بزان: او استاد!) تئو کجا نِشتگي؟“ ٣٩) گوستي: ”بيايت و بچاريت.“ گُرا دوين گون ايسايا آتکنت و ديستيش که کجا نِشتگ و آروچش گون آيا گوازينت. بيگاهئِ وهده ات.

٤٠) اے دوين مردم که يَهيائِ هبراني اشکنگا رندا ايسائے رندا کيت و شتنت، چه اشان يگي شَمون پترُسے برات اندرياس ات. ٤١) آيا اولي کارے که کرت، اش ات که وتي برات شَمونے کرا شت و گوستي: ”ما مَسِيه در گيتکگ.“ ٤٢) رندا شَموني ايسائے کرا برت. ايسايا شَمون چارت و گوستي: ”تئو شَمون اے، يوهنائِ چک. بله نون تئي نام کيپا بيت.“ کيپائِ مانا پترُس انت.

پيليپس و نثنايل

۴۳) اے دگه روچا، وهدے ایسایا اراده کرت که جلیلے دمگا رثوان، پیلپس

در گیتک و گوشتی: ”بیا، منی رندگیریا بکن.“ ۴۴) پیلپس هم، اندریاس و

پترسے ڈنولا، بئیت سئیدائے شهرے مردمے ات. ۴۵) پیلپس نثناییلے کراشت و

گوشتی: ”ما هما کس در گیتک که موسایا تئوراتے تھا آیئے بارثوا نبشته کرتگ

و آدگه نبیان هم آیئے بارثوا نبشته کرتگ. آ، ایسا ناسری انت، ایسپئے چک.“ ۴۶)

نثنایلا گوشت: ”چه ناسرهے شهرا هم شرین چیزے در کپت کنت؟“ پیلپسا

گوشت: ”بیا و بچارا“

۴۷) وهدے ایسایا نثناییل دیست که آدیم په من پیداک انت، گوشتی: ”اے

تچکین بنی اسرائیلیه و اشیئے دلا هج پیمین رپک و هنر مان نیست.“ ۴۸)

نثنایلا جست کرت: ”تئو منا چون زانے؟“ ایسایا آیئے پسئوا گوشت: ”چه هما

وهدا پیسر که پیلپسا ترا تئوار کرت، من ترا هما وهدا دیست که انجیرے

درچکے چیرا آتے.“ ۴۹) نثنایلا گوشت: ”او استاد! تئو هدائے چک اے، تئو

اسرائیلے بادشاه اے.“ ۵۰) ایسایا گوشت: ”تئو پمیشکا ایمان آورت که من

گوشت که ترا انجیرے درچکے چیرا دیستگن. بله چه اے چیزان مسترین

گندے.“

۵۱) ایسایا گوشت: ”شمارا راستین گوشان، دیمترا شما گندیث که آسمان پچ

بیت و هدائے پریشنگ چه انسانے چکے راها سر کپنت و ایر کپنت.“

ایسائے اولی مؤجزه

۱) سئیمی روچا، جلیلا، کانا نامین میتگیئا، سور و آروسے هستات و ایسائے

مات همودا ات. ۲) ایسا و آیئے مریدش هم لوئتگ آنت. ۳) وهدے شراب

هَلَّتَنَت، ايسائے ماما گون آيا گوشت: ”إِشان دگه شراب نېست.“ (۴) گوشتی: ”او بانک! منا و ترا گون اِشیا چه کار؟ منی وهد انگت نئیاتکگ.“ (۵) ماما گون کارندهان گوشت: ”هرچه که شمارا گوشت، هما کارا بکنیت.“

(۶) اودا شش سنگین کونزگ ایر ات که هر یگیا هشتاد تان سد و بیست لیتر آب داشت و یهودیانی ششت و شودی رسمان کارمرز بوتنت. (۷) ایسایا گون کارندهان گوشت: ”کونزگان چه آيا پُر کنیت.“ گزا کونزگش چه آيا پُر کرتنت. (۸) ایسایا گوشت: ”نون گمکه بگشیت و په دیوانه کماشا بریت.“ آیان انچش کرت. (۹) اے آپ که شراب بوتگ آتنت، دیوانه کماشا چشتنت. نزانتي که چه کجا آرگ بوتگ آنت، بله هما کارندهان که آپ گشتگ آتنت، آیان زانت. نون دیوانه کماشا، سالونک تئوار جت و (۱۰) گوشتی: ”هرکس مهمانان شرترین شرابا پیسرا دنت. وهدے آمست و ملار بنت، رندا ادنا و ارزانتیرینا کاریت. بله تئو شرترین شراب نوکی آورتگ.“

(۱۱) اے مؤجزه و اجبتین نشانی که ایسایا جلیلے میټگ کانایا پیش داشت، آییئے اولی مؤجزه ات. آيا گون همه مؤجزها وتی شان و شوکت زاهر کرت و مُریدان آییئے سرا ایمان آورت. (۱۲) رندا ایسا گون وتی مات و برات و مُریدان کپرناهومئے شهرات. لهتین روچا همودا داشتش.

ایسا چه پرستشگاها سئوداگران گلیټیت

(مَتّا ۲۱: ۱۲-۱۳؛ مَرکاس ۱۱: ۱۵-۱۷؛ لوقا ۴۵: ۱۹-۴۶)

(۱۳) یهودیانی پسه، بزان سرگوزئے ائیید نژیک ات. پمیشکا، ایسا اورشلیما شت. (۱۴) دیستی که مزین پرستشگاها مردم گوک و پس و کیوتئے بها کنگا

ڳلايش آنت و سَرَّاپ هم نشتگ آنت. (۱۵) گڙا چه سادا هيذرانے جوڙي كرت و سڄهين سئوداگر و پَس و گوځي چه پرستشگاها گليټنت و سَرَّاپاني زَر و سِگه اي هم ريټكنت و ٿيټلي چټي كرتنت. (۱۶) گوځن كيوت بها كنوكان گوشتي: ”اے چيزان چه ادا در كنيت. مني آسماني پٽے لوگا بازارے مكنيت.“ (۱۷) نون مُريد ياتا كپتنت كه هُداے پاكيڻ كتابا نبشته انت: » آ جوڅ و گئيرت كه منا په هُداے لوگا هست انت، منا سوچيت و پُر كنت.«

(۱۸) گڙا يهوديان گوشت: ”تئو گوځن چوځين مोजزه و اَجَبَتين نشانيے سابت كنئے كه ترا اے كاراني اجازت هست انت؟“ (۱۹) ايسايا گوشت: ”اے مزنين پرستشگاها پُروشيټ، من سئے روچا پدا چستي كنان.“ (۲۰) يهوديان گوشت: ”اے مزنين پرستشگاه، چل و شش سالا جوڙ كنگ بوتگ، تئو چوځن اشيا سئے روچا چست كنئے؟“ (۲۱) بله آ پرستشگاه كه ايسا آييئے بارئوا هبر كنگا ات، آييئے جندئے جسم و جان ات. (۲۲) ايسائے مرگ و جاه جنگا رند، مُريد ياتا كپتنت كه آياا وت اے هبر گوشتگات. نون آيان هُداے پاكيڻ كتاب و ايسائے هبراني سرا ايمان آورت.

(۲۳) آ روچان، ايسا سرگوزئے ائييدا اورشليما ات. بازين مردميًا كه ايسائے اَجَبَتين نشاني ديستنت، آييئے نامئے سرا ايمانيش آورت. (۲۴) بله ايسايا آياني ايمانئے سرا باور نكرت، چيا كه آياا سڄهيناني دل و درون زانت. (۲۵) آياا انسانئے بارئوا هچكسئے گواهيئے زلورت نه ات، چيا كه آ، انسانئے دلئے هر هالا سهيگ ات.

ايسا و نيكوديموس

(۱) نيكوديموس نامين پريسيه كه چه يهودياني سروكاني ديوانئے باسكان

يگے ات، (۲) يک شپے ايسائے کړا آتک و گون آيا گوشتی: ”او استاد! ما زانين که تئو استادے اے و چه هداے نيمگا آتکگے، چيا که تان هدا گون کسيا گون مبيت، آ اے ډولپن مؤجزه و اجبتين نشانی پيش داشت نکنت که تئو پيش دارگا اے.“

(۳) ايسايا آيئے پسئوا گوشت: ”ترا راستين گوشان، تان گسے دوبر پيدا مبيت، هداے بادشاهيا ديست نکنت.“ (۴) نیکوديموسا گوشت: ”چون بوت کنت که رُستگين مردمے پدا چه ماتا پيدا ببيت؟ بوت کنت که آ، ماتے لاپا برئوت و پدا پيدا ببيت؟“ (۵) ايسايا پسئو دات: ”ترا راستين گوشان، تانکه گسے چه آپ و روها پيدا مبيت، هداے بادشاهيا پاد اير کرت نکنت.“ (۶) آ چيز که چه جسم پيدا ببيت، جسم انت و آ چيز که چه روها پيدا ببيت، روھ انت. (۷) اے گپا هييران مبهے وهده ترا گوشان که په شما سجھينان المي انت که دوبر پيدا ببيت.

(۸) گوات هر جاھ که بلوئيت، کشتيت. تئو آيئے تئوارا اشکنے بله نزانے چه کجا کئيت و کجا رئوت. آ گس که چه روها پيدا ببيت، آ هم انچش انت.“ (۹)

نیکوديموسا گوشت: ”اے چون بوت کنت؟“ (۱۰) ايسايا گوشت: ”تئو وت اسرائيليانی استادے اے، اے چيزا نزانے؟“ (۱۱) ترا راستين گوشان، ما هما چيزانی هبرا کنين که آيانی بارئوا زانين و هما چيز که ما ديستگان، همایانی شاهديا دئيپن. بله شما مئے شاهديا نمئيت. (۱۲) وهده من زمينی چيزانی بارئوا هبر کنان، شما باور نکئيت. اگن آسمانی چيزانی بارئوا هبر بکنان، گرا چه پئما باور کئيت؟ (۱۳) هچگس آسمانا برزاد نشتگ، ابید چه هما گسا که چه آسمانا اير آتگ، بزان انسانے چکا. (۱۴) هما ډولا که موسايا، گيابانا مار چه زمينا چست کرت، همه ډولا انسانے چک لازم چست کنگ ببيت، (۱۵) تانکه هرگس که آيئے سرا ايمان کاريت، ابدمانين زندے واهند ببيت.“ (۱۶) چيا که هدايا جهائے مردم همينچک دوست داشتنت که وتی يک و يکدانگين چکی ندر کرت تانکه هرگس که

هُدائے چُکَّے سرا ایمانَ کاریت، گار و زیان مبیّت و تان اَبَد زندگ بمانیت. (۱۷)
 هُدايا وتی چُکَّ پہ جهائے مئیارِیگ کنگا جهانا رُئوان ندات، پمیشکا رُئوانی دات
 که چه آییئے وسیلها جهانا برکینیت. (۱۸) هرکس که چُکَّے سرا ایمانَ کاریت،
 مئیارِیگ نبیت، بله هرکس که ایمانَ نئیاریت، چه پیسرا مئیارِیگ انت، چیا که
 هُدائے یکدانگین چُکَّے نامئے سرا ایمانی نئیاورتگ. (۱۹) هُدائے دادرسی ایش انت:
 نور و رُژن جهانا آتک، بله رُژنئے بدلا مردمان تهاروکی دُوست داشت، پرچا که
 آیانی کار سلّ آنت. (۲۰) چیا که آ مردم که سلّین کارانی راها زوریت، چه رُژناییا
 نپرت کنت و وتا چه رُژنا دور داریت که آییئے کار و کرد زاهر مَبنت. (۲۱) بله آ که
 راستیئے راها زوریت، دیم په رُژناییا کئیت تانکه زاهر ببیت که آییئے کار هُدایی
 بوتگ آنت.

ایسا و یهیا

(۲۲) اے چیزان و رند، ایسا گوڼ وتی مُریدان یهودیّهئے میتگ و کلگان شت و
 گوڼ آیان همؤدا داشتی و پاکشودی ای دات. (۲۳) یهیا هم سالمئے نزیگا، ائینونا،
 مردمان پاکشودی دئیگا ات. اوډا آپ باز ات و مردم په پاکشودیا آتکنت. (۲۴) اے
 وهدان یهیا انگت زندانا بندیگ کنگ نبوتگ ات.

(۲۵) پاکیزگیئے سرا، یهیا ئے مُرید و یک یهودیّهئے نیاما دچاکے بوت. (۲۶) گُزا
 یهیا ئے مُرید یهیا ئے کُرا آتکنت و گوشتش: ”او استاد! هما مرد که اُردنئے کئورئے آ
 دستا گوڼ تئو گوڼ ات و تئو آییئے بارئوا گواهی دات، بچار، آ پاکشودی دئیگا انت
 و سجهین مردم هماییئے کُرا رئوگا انت.“ (۲۷) یهیا یا آیانی پَسئوا گوشت: ”تانکه
 هُدا مدنت، انسانا هِچ نرسیت. (۲۸) شما وت شاهد ایت، من گوشت که من مَسیه
 نه آن، بله چه آیییا پیسر رُئوان دئیگ بوتگان. (۲۹) بانورئے هُدا بندن، سالونک انت.

انچو که سالونکے دوست اوشتاتگ و سالونکے توارا اشکت و گل و شادان
بیت، منا همه ډولین کامل و سرریچین شادیه رستگ. (۳۰) آ باید انت دیماتر
بیت و من پداتر بان.

آ که چه آسمانا کئیت

(۳۱) آ کس که چه بُرزا کئیت، چه سجهینان مستر انت و آ که چه اے هاکیین
دنیا یا انت، زمینی مردمے و دنیایی چیزانی بارئوا هبر کنت. بله آ که چه آسمانا
کئیت چه سجهینان مستر انت. (۳۲) هر چیزے که دیستگ و اشکتگی، آیانی بارئوا
گواهی دنت، بله کس آییے گواهی نمنیت. (۳۳) هرکسا که مئتگ، گواهی ای داتگ
که هدا راستی انت.

(۳۴) آ کس که چه هداے نیمگا رنوان دئیگ بوتگ، هداے هبران کنت، چیا که
هدا وتی روها آییارا بیهساب بکشیت. (۳۵) پت چگا دوست داریت و سجهین
چیزی هماییے دستا داتگ انت. (۳۶) آ کس که چکے سرا ایمان کاریت، آدمانی
زندے واهند بیت، بله آ که چگا نمئیت، زندے واهند نبیت و هداے گهر و گزب
آییے سرا کپیت.

ایسا و سامری جنین

(۱) وهدے ایسایا زانت که پرسیان اشکتگ که من چه یهیایا گیشتر مُرید در
گیجگا آن و آیان پاکشودی دئیگا آن، (۳-۲) چه یهودیها دیم په جلیلا واتری کرت.
چوناها، ایسایا وت مردم پاکشودی ندانت، اے کار مُریدان کرت. (۴) بله زلورت
آت که چه سامرها بگوزیت. (۵) آ، سامرها شهریا رست که نامی سوهار ات و هما

ډگارئ نزيكا ات كه آكوبا وتي چك ايسپارا داتگات. (۶) آكوبئ چات همودا ات. ايسا سپرا بوتگات و دمي برتگات. همي چاتئ كرا نشت. ني مروچئ وهد ات.

(۷) سامري جنينئ آپئ كشگا آتك. ايسايا گون آيبا گوشت: ”منا په ورگا كمئ

آپ بدئ.“ (۸) آيبئ مريد وراكئ گرگا شهرا شتگاتنت. (۹) سامري جنينا گوشت: ”تو وه يهوديئ ائ و من سامري جنينئ ان، تو چون چه من آپ لوئئ؟“ جنينا پميشكا چش گوشت كه يهودي گون سامريان سلام و دوا نكنت. (۱۰)

ايسايا آيبئ پسوا گوشت: ”اكن تو بزانتين كه هداي داد و بكشش چيئ و ائ كئ انت كه چه تو آپ لوئيت، گرا آلما تو گون آيبا دزبدي كرتگات كه منا آپ بدئ و آيبا ترا زنداپ داتگات.“ (۱۱) جنينا گوشت: ”او واجه! ترا په آپئ كشگا

ډول نيست و ائ چات جهل انت، چه كجا زنداپ كارئ؟ (۱۲) زانا، تو چه مئ پيرك آكوبا مستر ائ، هما كه ائ چاتي مارا داتگ و آيبئ جندا و چكان و مال و دلوتان چه ائ چاتا آپ وارتگ؟“ (۱۳) ايسايا پسو ترينت: ”هرگس كه ائ آيا بوارت، پدا تنيگ بيت، (۱۴) بله هرگس كه مني داتگين آيا بوارت، هچبر تنيگ نبيت. چيا كه آيا كه من ديان، اكن گس بوارتي، چه آيبئ درونا آپئ چمگي بجيت كه ابدمانين زند بكشيت.“ (۱۵) جنينا گوشت: ”او واجه! هما آيا منا بدئ كه دگه برئ تنيگ مبان و په آپئ كشگا ادا ميبيان.“

(۱۶) ايسايا گوشت: ”برئو وتي لوگوا جها توار كن و همدا بيا.“ (۱۷) جنينا آيبئ پسوا گوشت: ”منا مرد نيست.“ ايسايا گوشت: ”راست گوشئ كه ترا مرد نيست، (۱۸) چيا كه ترا پنچ مرد بوتگ و ائ مرد كه انون گون تو زندگي كنت، تبيي مرد نه انت. تو راست گوشئ.“ (۱۹) جنينا دراينت: ”او واجه! من چو گندان كه تو نبيئ ائ. (۲۰) مئ پت و پيركان همي كوئئ سرا ابادت كرتگ، بله شما يهودي گوشيت كه بايد انت هدا اورشليما ابادت كنگ بيت.“ (۲۱) ايسايا گوشت:

”بانک! باور کن، وهدے کئیت که شما هُداين پتا نه اے کوھئے سرا پرستش کئیت و نه اور شلیم. (۲۲) شما سامری همایا پرستش کئیت که زانیتى، بله ما همایا پرستش کئین که زانینى، چیا که نجات چه يهوديان کئیت. (۲۳) یک وهدے کئیت و آ وهد ائون بُنگیچ بوتگ که راست و برهگین پرستش کنوک هُداين پتا گون روہ و راستى پرستش کنت، چیا که پت همه دُولين مردمانى لوٹوک انت که آيئے پرستشا بکنت (۲۴) هُدا روہ انت و هرکس که آييا پرستش کنت، ألما گون روہ و راستى پرستش بکنت. (۲۵) جنینا گوشت: ”من زانان که مَسِيه کئیت و هر وهدے که آ کئیت، مارا هر چیزا سرید کنت. (۲۶) ایسایا گوشت: ”من که گون تئو هبرا آن، من هما آن.“

(۲۷) همه وهدا ایسائے مُريد پدا آتکنت. وهدے دیستش که ایسا گون جنینا هبرا انت، هئیران بوتنت. بله گسا جُست نکرت که چه اشیا چه لوٹے یا پرچا گون اشیا هبرا ائے. (۲۸) نون جنینا وتی کونزگ زمينا اير کرت، شهرا شت و گون مردمان گوشتى: (۲۹) ”مردے هست، من هرچه کرتگ، آييا منا گوشتنت. بیایت بچاريتى، بارين مَسِيه نه انت؟“ (۳۰) گزا مردم چه شهرا در کپت و ديم په ایسایا آتکنت.

(۳۱) اے نیاما مُريدان گون ایسایا دزبندى کرت و گوشت: ”او استاد! چیزے بور. (۳۲) بله آييا گوشت: ”منا وراکے هست که شما آيئے بارئوا زانیت. (۳۳) مُريدان وت مان و تا گوشت: ”بارين، گسیا په آييا وراک آورتگ؟“ (۳۴) ایسایا گوشت: ”منى وراک اش انت که وتی ديم دئوکئے واهگا پوره بکنان و آيئے کاران سرجم بکنان. (۳۵) شما نگوشيت که په روَن و مؤشا انگت چار ماه پَشت کپتگ؟ بله من شمارا گوشان که چمان چست کئیت و کشاران بچاريت که ائون په روْنا رستگ و تئيار انت. (۳۶) رُنوک وتی مُزا گيپت و په ابدمانين زندا بر و سمرے

مُجَّ كَنْت تانكه كِشوك و رُنوك هوريگا گل و شادان بېنت. (٣٧) ادا اے هېر راست
 انت كه يگے كِشيت و دگرے روَن كنت. (٣٨) من شمارا رئون دات كه هما بر و
 سمرانی واهند بييت كه شما په آيان هچ زهمته هم نكشتگ. دگران زهمت گشتگ
 و شما چه آيانی كارا نپ و سوٹ گپتگ.

(٣٩) چه آ شهرئے سامريان بازينيا پميشكا ايسائے سرا ايمان آورت كه آ جنينا
 گواهی داتگ و گوشتگات: ”هر چيزے كه من كرتگ، آيا منا گوشتنت.“ (٤٠) گزا
 سامري ايسائے كرا آتكت و دزبندی اش كرت كه مئے كرا بدار. ايسايا تان دو روچا
 همودا داشت و (٤١) بازينيا آيئے هېر گوش داشتنت و ايمانيش آورت. (٤٢) گون آ
 جنينا گوشتش: ”نون ما ايوكا تئیی هبرانی سئوبا باور كنگا نه اين، ما وت هم اے
 مردئے هېر اشكتگ انت و دلجم اين كه اے په راستی جهانئے رگينوك انت.“

شاهی منسبداریئے چكئے ذرهبكشی

(٤٣) دو روچا رند، ايسا چه اوډا در كپت و جليلا شت. (٤٤) ايسايا وت
 گوشتگات كه هچ نبيا وتی جندئے شهر و هنكينا اِزَت نبیت. (٤٥) بله وهدے جليلا
 رست، جليليان و شاتك كرت، چيا كه ابيدئے روچان آ اورشليما بوتگاتنت و اوډا
 آيئے كرتگين كارش ديستگاتنت.

(٤٦) ايسا پدا جليئے ميټگ كانايا شت، همودا كه آپی شراب كرتگاتنت. شاهي
 منسبدارے هست ات كه بچكي كپرناهومئے شهرا نادره ات. (٤٧) وهدے آ سهيگ
 بوت كه ايسا چه يهوديها جليلا آتگ، آيئے كرا آتك و دزبندی ای كرت كه
 كپرناھوما بيا و منی نادرهين چكا برگين كه مرگی انت. (٤٨) ايسايا گوشت: ”شما
 تان مؤجزه و اجبتين نشانی نگنديت، هچ پئيما ايمان نياريت.“ (٤٩) منسبدارا

گوشت: ”او واجه! چُکے مرگا پیسر بیا.“ (۵۰) ایسایا گوشت: ”برئو، تئی چُک نمریت.“ آ مردا ایسائے هبر باور کرت و وتی لوگا شت.

(۵۱) اَنگت لوگا نرستگَات که نئوکران راهئے نیما دیست و هال دات: ”تئی چُک دراه بوت.“ (۵۲) آییَا جُست کرت: ”چه وهدا گهتر بوتگ؟“ آیان گوشت: ”زی نیمروچئے یگا تپا یله داتگ.“ (۵۳) پتا زانت اے هما وهدا ات که ایسایا گوشتگَات که تئی چُک نمریت. گزا آییَا وت گون لوگئے سجھین مردمان ایسائے سرا ایمان آورت. (۵۴) اے ایسائے دومی اَجَبَتین نشانی ات و هما وهدا کرتی که چه یهودیها جلیلا آتکگَات.

ناجوژین مردیئے درهbkشی

(۱) چیزے وهدا رند، یهودیانی یک ائییدے ات و ایسا اورشلیما شت. (۲) اورشلیما، دروازگیئے زیگا که آییَا پسے دروازگ گوشت، هئوزے هست انت که آییئے چپ و چاگردا پنچ ائیوان انت. ارمایی زبانا اے هئوزا بنیت هندا گوشت. (۳) اودا بازیں آجز و نادرهه ویتگَات که کور و لنگ و مند اتنت.

(۵) اودا مردے هست ات که آییئے ناجوژیا سی و هشت سال ات. (۶) وهده ایسایا دیست که آ مرد اودا کپتگ و زانتی که کوهین نادرهه، گوشتی: ”تئو لوئے وش و دراه بیئے؟“ (۷) آ نادرهه گوشت: ”او واجه! وهده آپ رُمبیت و رئوان بیت، گسے نیست که منا هئوزا دئور بدنت. تان من وتا برسینان، دگرے پیسرا آیا مان دنت.“ (۸) ایسایا گوشت: ”پاد آ، وتی نیپادان بزور و برئو.“ (۹) آ مرد دراه بوت، وتی نیپادی زرتنت و راه گیت.

اے روچ شَبَتئے روچ ات. (۱۰) پمیشکا یهودیان گون دراه بوتگین مردا گوشت:

”مروچی شَبْتَنے رُوچ اِنْت، ترا وتی نیادانی چست کنگے هک نیست.“ (۱۱)

گوشتی: ”آ مردا که منا ذراه کرت، گوشتی: ’وتی نیادان بزور و برئو.“ (۱۲)

جُسْتَش کرت: ”آ مرد کئے اِنْت که ترا گوشتی که وتی نیادان بزور و برئو؟“ (۱۳)
بله ذراه بوتگین مردا نذانت که آ کئے ات. چیا که اودا مردم مچ اَنت و ایسا
مچینے تها شتگات.

رَندا ایسایا اے مرد مزین پرستشگاها دیست، گوشتی: ”بچار، نون که تئو
ذراه بوتگئے، چه اِد و دیم گناه مکن. چش مبيت که گنترین بلاهے تئی سرا
بکپیت.“ (۱۵) نون مرد شت و گون یهودیان گوشتی: ”اییا که منا ذراه و سلامت
کرت، آ ایسا ات.“

یهودیان ایسائے آزار دئیگ بندات کرت، چیا که اییا شَبْتَنے رُوچا چشین
کار کرتنت. (۱۷) بله ایسایا گون آیان گوشتی: ”منی پت انگت کارا اِنْت، من هم کار
کنان.“ (۱۸) چه اے هبران، یهودیان په آییئے کُشگا گیشتر تچ و تاگ کرت. چیا که
شَبْتَنے هُکمئے پرؤشگا آبیْد، اییا هُدا هم وتی جندئے پت گوشتی و اے دئولا، وتا
گون هُدایا برابری کرت.

هُدائے چُکئے اِهتیار

گُرا ایسایا گوشتی: ”شمارا راستین گوشان، چُک و تسرا هچ کارے کرت
نکنت، پتنے کاران گندیت و آیانی رَندگیریا کنت. هر کارے که پت کنت، چُک هم
هما کارا کنت.“ (۲۰) چیا که پت چُکا دُوست داریت و هرچه که وت کنت، چُکا هم
سُوج دنت. چُکا دگه مسترین کار هم سُوج دنت تانکه شما هئیران و هبگه بییت.
هما پیما که پت مُردگان زندگ کنت و آیان زند بکشیت، چُک هم هرکسا که (۲۱)

بلوښت زندگ کنت. (۲۲) پت هچکسيئې سرا شئور و هکمه نبريت، آيبا وتی

دادرسيئې سجھين اھتیار چکئې دستا داتگ انت، (۲۳) تانکه سجھين مردم هما
ډئولا که پتا اړت دئينت، چکا هم اړت بدئينت. کسے که چکا اړت ندنت، پتا هم
اړت ندنت، چيا که چکئې ديم ديوک پت انت.

(۲۴) شمارا راستين گوشان، هرکس که منی هبرا بشکنت و منی ديم ديوکئې
سرا ايمان بياريت، ابدماين زندئې واهند بيت و هچبر مئيارينگ کنگ نبیت، بزان آ
چه مرکا گوستگ و زندا سر بوتگ. (۲۵) باور کنيت، یک وهدے کنيت و اے وهد
اټون بنگيچ بوتگ که مردگ هدائے چکئې تنوارا اشکننت و هرکس که بشکنت پدا
زندگ بيت. (۲۶) چيا که هما ډئولا که پت زندمانئې سرچمگ انت، چکا هم اے واک
و توانی داتگ که زندمانئې سرچمگ بيت. (۲۷) پتا دادرسيئې اھتیار هم چکئې
دستا داتگ، چيا که آ انسانئې چک انت. (۲۸-۲۹) چه اشيا هئيران و هبگه مبيت، چيا
که یک وهدے کنيت که سجھين مردگ آيئې تنوارا اشکننت و چه وتی گبران در
کانت. نيک کار ديم په ابدماين زندا رئونت و بدکار ديم په مئيارينگ بئيجا. (۳۰)
من وتسرا کارے کرت نکنان، هر چيزے که من اشکتگ، همایئې بنيادا دادرسي
کنان و منی دادرسي برهک انت، پرچا که من وتی دلے واهگانی سرجم کنگئې پد
و رندا نه آن، وتی ديم ديوکئې واهگانی سرجم کنگئې پد و رندا آن.

ايسائے بارئوا گواهی

(۳۱) اگن من وتی بارئوا وت گواهی بدئيان، منی گواھيا اھتبار و آرزشے نبیت.
(۳۲) بله دگرے هست انت که منی بارئوا گواهی دنت و من زانان که منی بارئوا
آيئې گواهی راست انت. (۳۳) شما وتی کاسد يھيائے کړا رئوان دانت و منی
بارئوا آيئې داتگين گواهی هم راست ات. (۳۴) من مردمانی گواھيا نمئان، په

شمئے رَكِينْگا اے هېرآن گَوْشان. (۳۵) يَهيا رُوكِين چِراگے آت و رُزنی تالان کُرت و شما اراده کُرت که په کَمِين وهديا آيئے نورئے تها گل بِيئْت.

(۳۶) بله منا چه يَهيايا مسترِين شاهد هست. همے کار که پتا منی دستا داتگ أنت که سَرچِمَش بکنان و من سَرچِمَش کنان، همے کار منی شاهد أنت که منا پتا رئون داتگ. (۳۷) هما پتا که منا رئون داتگ، آيا وت منی برئوا شاهی داتگ. شما هچبر آيئے تئوار نه اِشکتگ و آنديستگ و (۳۸) آيئے هبر شمئے دلا نِنديت، چيا که شما آيئے رئون داتگيئے سرا ايمان نئيارِيت. (۳۹) شما پاکين کتابان پَت و پُول کنيَت و وائيَت، چيا که شمئے هيالا اِشانی تها شمارا ابدمانين زَنَد رسيَت. همے پاکين کتاب منی بارئوا گواهي دئيت، (۴۰) بله شما نلوئيت منی کِرا بيايت و شمارا اے زَنَد برسيَت.

(۴۱) من مردمانی داتگين ستا و اِزتا نزوران. (۴۲) شمارا جاه کاران و زانان که هُدائے مَهر شمئے دلا نيست انت. (۴۳) من وتی پتئے نامئے سرا آتکگان و شما منا نَمَنيَت، بله اگن کسے وتی جندئے ناما بيئيت، آيا مَنيَت. (۴۴) شما چه يكدگرا مزنی و اِزَت زوريَت، بله آ اِزَت که چه هُدائے نيمگا کئيت، آيئے شوهازا نه ايت. گِرا چُون ايمان آورت کنيَت؟

(۴۵) گُمان مکنيت که من پتئے ديما شمارا مئيارِیگ کنان. اے موسا انت که شمارا مئيارِیگ کنت، هما موسا که شما آيئے سرا اُميت بستگ. (۴۶) اگن شمارا موسائے سرا ايمان بوتين، شمارا منی سرا هم ايمان بوتگات، چيا که آيا منی بارئوا نبشتگ. (۴۷) بله شما که آيئے نبشته کرتگينان باور نکنيَت، منی هېران چُون باور کنيَت؟

پنج هزار مردما وراک دئیگ

(مَتَا ۱۴: ۱۳-۲۱؛ مَرکاس ۳۲: ۶-۴۴؛ لوقا ۹: ۱۰-۱۷)

① رَندا، ایسا جَلیلے مَزَن گورم بزان تَبْرِیْهے مَزَن گورمے آ دستا شت. ②
مردمانی مزین رُمبے آییے رَندا کیت، چیا که آیان اے مَوْجِزه و اَجَبَتین نشانی
دِیستگ آنتت که ایسا نادرهان ذِراه کنت. ③ گزا ایسا کوهیے سرا سر کیت و
گؤن وتی مُریدان همؤدا نِشت. ④ یهودیانی سرگوزے ائید نَزیک آت.

⑤ وهدے ایسایا چم چست کرتنت و دیست که مردمانی مچیے دیم په آییَا
پیداک انت، گؤن پیلپسا گوشتی: ”نان چه کجا بزورین که اے مردم وراک
بورت؟“ ⑥ ایسایا اے هبر په آییے آزمائش کنگ و چکاسگا گوشت، چیا که
وت زانتی منا چه کنگی انت. ⑦ پیلپسا گوشت: ”دو سد دینارے نان هم بس
نبت، ثرے هرکس کَمک کَمک بوارت.“ ⑧ چه آییے مُریدان یگے که نامی
اُنْدریاس آت و شمون پِترُسے برات آت، گوشتی: ⑨ ”بچکے همدا انت که پنج
جنوین نغن و دو ماهیگی گؤن، بله په اینچک مردما چه بنت؟“ ⑩ ایسایا
گوشت: ”مردمان بِنْداریْنِت.“ آ جاگها بازیْن کاه و سبزگے رُستگ آت. مردم همؤدا
نِشتنت. چه آیان کِساس پنج هزار مردین آنتت. ⑪ ایسایا نغن زرتنت، هُدائے
شگری گیت و نِشتگین مردمانی سرا بهری کرتنت، ماهیگ هم اَنچش. هرکسا
همینچک که لوُتت، داتی.

⑫ وهدے سَجْهینان سیّر کرت، گؤن مُریدان گوشتی: ”سر آتکگین نُگران
بچنیت و یکجاه کنیت که زئوال مِبت.“ ⑬ گزا نُگرش چت و یکجاه کرتنت. آ
پنچین جنوین نغن که مردمان وارتگ آنتت، چه آیانی سر آتکگین نُگران دوازده

سپت پُر بوت. (۱۴) مردمان که ایسائے اے مؤجزه و اَجَبَتین نشانی دیست،
 گوشتش: ”په راستی، اے هما واده داتگین نبی انت که جهانایگی ات.“ (۱۵)
 ایسایا زانت که مردم منا په زور برگ و بادشاه کنگ لوئنت، پمیشکا پدا چه
 مردمان دور بوت و تهنا کوها شت.

ایسا آپنے سرا گام جنت

(مَتَا ۱۴: ۲۲-۳۳؛ مَرکاس ۶: ۴۵-۵۱)

(۱۶) بیگاها مُرید دیم په گورما شتنت. (۱۷) بوجیگیا نشتنت و گورمئے آ دستا،
 دیم په کپرناهما راه گپتنت. نون تهار بوتگات و ایسا انگت آیانی کرا
 نیاتکگات. (۱۸) ثرندین گواتے کَشگا ات و چنول و مئوج چست بوتنت. (۱۹)
 وهده کساس پنچ تان شش کیلومیتتر هوَلیگ جنانا دیم شتنت، ایسایش دیست
 که آپنے سرا گام جنان، دیم په بوجیگا پیداک انت. ثرستش. (۲۰) بله ایسایا
 گوشت: ”مُترسیت، اے من آن.“ (۲۱) انچو که مُریدان لوئنت اییا بوجیگا سوار
 بکننت، بوجیگ منزلا سر بوت.

(۲۲) اے دگه روچا، هما مردم که گورمئے آ دستا منتگاتنت، سرید بوتنت که
 چه هما بوجیگا ابید که مُرید سوار بوتگاتنت، دگه بوجیگ اوډا نبوتگ. ایسا آ
 بوجیگا سوار نبوتگات و مُرید بے اییا شتگاتنت. (۲۳) رندا، دگه لهتین بوجیگ
 چه تبریها هما جاگها آتک و رست که اوډا هداوندین ایسایا هډائے شگر گپتگات و
 مردمان نان وارنگات. (۲۴) وهده مردمان دیست که نه ایسا اوډا انت و نه آیئے
 مُرید، ایسائے شوهازا بوجیگان سوار بوتنت و دیم په کپرناهما شتنت.

ایسا زندئے نان انت

۲۵) وهدے ایسایش گورمے آستا دیست، گوشتش: ”استاد! تئو کدی ادا
 ۲۶) اتکگے؟“ ایسایا آیانی پَسُوا گوشت: ”شمارا راستینِ گوشتان، اے هاترا منا
 شوهاز کنگا ایت که شما منی مَوْجَزَه و اَجَبَتین نشانی دیستگانت، پمیشکا منا
 شوهاز کنگا ایت که شما نان وارت و سیر کرت. ۲۷) بله په اے زئوال بیوکین
 وراکا جُهد مکنیت، په هما وراکا جُهد بکنیت که ابدمانین زند بکشیت، په هما
 وراکا که انسانے چک شمارا دنتی. چیا که هُداين پتا آییئے سرا وتی رزامندیئے
 مَهر جتگ. ۲۸) گُرا جُستش کرت: ”ما چوَن هما کاران سَرجم بکنین که هُدايش
 چه ما لوْثیت؟“ ۲۹) ایسایا پَسُو دات: ”آکارا که هُدا چه شما لوْثیت، آکارا
 انت: هما گسے سرا ایمان بیاریت که هُدايا راه داتگ. ۳۰) آیان گوشت: ”تئو
 چوَنین اَجَبَتین نشانی پيش دارے که ما بگندین و تئیی سرا ایمان بیارین؟ چه
 کنے؟ ۳۱) مے پت و پیرکان گیابانا مَن وارت، انچش که پاکین کتاب گوشت: ”
 آيا چه آسمانا نكن رئوان دات که بورنت.“

۳۲) گُرا ایسایا گوشت: ”شمارا راستینِ گوشتان، اے موسا نه ات که شمارا چه
 آسمانا اير اتکگین نكنی دات. اے منی پت انت که چه آسمانا اسلیگین نانا شمارا
 بکشیت. ۳۳) چیا که هُدايے نان هما انت که چه آسمانا اير کئیت و جهانان زند
 دنت. ۳۴) نون گوَن آيا گوشتش: ”او واجه! اے نانا مُدام مارا بدے.“

۳۵) ایسایا گوشت: ”زندے نان من آن. هرگس که منی کِرا کئیت، هچبر شُدیگ
 نبیت. هرگس که منی سرا باور کنت، هچبر تُئیگ نبیت. ۳۶) بله هما دُولا که
 گوشتن، شما منا دیستگ و انگت باور نکئیت. ۳۷) آ سَجْهینان که پت منا دنت، آ
 منی کِرا کاینت. هرگس که منی کِرا کئیت، من آيا هچبر چه وت دور نکان. ۳۸)
 من په وتی جندے واهگانی سَرجم کنگا چه آسمانا اير نئیاتکگان، اتکگان که وتی

دېم دئيوکئ واهگان سرجم بکنان. (۳۹) منی دېم دئيوکئ واهگ انت که هما مردم که آييا منا داتگان، چه آيان يگه هم چه منی دستا مرئوت و آهرتئ روچا آيان پدا زندگ بکنان. (۴۰) چيا که منی پتئ واهگ همش انت که هرگس که چگئ نيمگا دلگوش کنت و آيئ سړا ايمان کاريت، ابدمانين زندئ واهند بيت و من آ مردما آهرتئ روچا زندگ کنان.

(۴۱) گړا يهوديان آيئ سړا ايراد گرگ و ئرندگ بندات کرت، چيا که آييا گوشتگات: ”من هما نان آن که چه آسمانا اير آتگ.“ (۴۲) آيان گوشت: ”اے مرد ايسپئ چک ايسا نه انت؟ ما وه اشيئ پت و ماتا زانين. گړا چوئن گوشت که من چه آسمانا اير آتگان؟“ (۴۳) ايسايا آيانی پسسوا گوشت: ”وتمان وتا ايراد گرگ و ئرندگا بند کنيت. (۴۴) کس تان هما وهدا منی کړا آتک نکنت که پت، بزان منی دېم دئيوک آييا منی نيمگا مياريت. هرگس که کئيت، من آييا آهرتئ روچا زندگ کنان. (۴۵) نياني کتابان نبيسگ بوتگ: «سجهين چه هدايا تاليم گرت.» هرگس که پتئ هيران بشکنت و چه آييا تاليم بگپت، منی کړا کئيت. (۴۶) کسا پت نديستگ آييد چه همایيا که چه هداي کړا آتگ. (۴۷) شمارا راستين گوشان، آ که ايمان کاريت ابدمانين زندئ واهند بيت. (۴۸) زندئ نان من آن. (۴۹) شمئ پت و پيرکان گيابانا من وارت، بله انگت مرتنت. (۵۰) چه آسمانا اير آتگين نان اش انت، شمئ دئما انت. هرگس که اشيا بوارت، نمریت. (۵۱) من هما زند بکشوکين نان آن که چه آسمانا اير آتگ. هرگس که اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانيت. اے نانا که من دئيان، منی جندئ جسم و جان انت که په جهانئ مردمانی زندا ندری کنان.

(۵۲) نون يهوديان په جيژه و دچاک وتمان وتا گوشت: ”اے مرد چوئن وتی جسم و جانا دنت که ما بوريني؟“ (۵۳) ايسايا گوشت: ”شمارا راستين گوشان،

اځن شما انسانئې چُكئې جسم و جانا مئوريت و آبيئې هؤنا منؤشيت، ابدمانين زندا سر نبيت. (۵۴) هرگس كه منى جسم و جانا بوارت و منى هؤنا بنؤشيت، ابدمانين زندئې واهند بيت و آهرتئې رؤچا من آيبا زندگ كنان. (۵۵) چيا كه منى جسم و جان اسليگين وراك و منى هؤن اسليگين نؤشاپ انت. (۵۶) هرگس كه منى جسم و جانا بوارت و منى هؤنا بنؤشيت، آ منى دل و درونا مانيت و من آبيئې دل و درونا.

(۵۷) انچؤ كه نميرانين پتا منا رئوان دات و من آبيئې بركتا زندگ آن، همې پئىما هرگس كه منى جسم و جانا بوارت، منى بركتا زندگ مانيت. (۵۸) اے نان كه چه آسمانا اير آتكگ، آنگنئې پئىما نه انت كه شمئې پت و پيركان وارت و انگت مرتنت، چيا كه هرگس كه اے نانا بوارت، تان ابد زندگ مانيت. (۵۹) ايسايا اے چير هها وهدا گوشتنت كه كپرنا هومئې كنيسها تاليم دئىگا ات.

پترسئې منگ و گواهي

(۶۰) اے هبرانى ايشكنگا رند آبيئې بازين مريد يا گوشت: ”اے گرانين هبرې، اشيا كئې مت كنت؟“ (۶۱) وهدې ايسايا ديست كه مريد اے هبرئې سرا ئرنډگا انت، گوشتى: ”شمارا اے هبر تئورينيت؟“ (۶۲) اځن انسانئې چكا بگنديت كه وتى پيسريگين جاگها برزاد رئوت، گرا چه كنيت؟ (۶۳) روھ انت كه زند دنت، هډ و گوشتا پائډگې نيست. اے هبر كه من گوځن شما كرتنت، روھ و زند انت. (۶۴) بله چه شما لهتينا ايمان نيست.“ چيا كه آمردم كه ايمانن نيست ات، ايسايا چه بنداتا پجاه اورتنت و زانتى كه كئې منا دروهيت و دژمانى دستا دنت. (۶۵) گرا گوشتى: ”پميشكا من گوشت كه كس منى كرا آتك نكت، تان وهدې كه منى پت آيبا ايمان مبكشيت.“

٦٦ ڇه اِد و رَند، بازين مُريدِا ايسا يله دات و نون آيئِه همراه نبوتنت. ٦٧
 گُڙا ايسايا ڇه وتي دوازدهين كاسدان جُست كرت: ”بارين، شما هم منا يله دئيگ
 لوٽيت؟“ ٦٨ شمون پٿرُسا پَسُو دات: ”او هُداوندا! كئِي كِرا برئوين؟ ابدمانين
 زندئِه گال و هبر تئِي كِرا اَنَت و ٦٩ مارا باور اَنَت و زانين كه تئو هما پاكين ائِه
 كه هُدايا در چتگ.“ ٧٠ ايسايا گوشت: ”من شمارا گچين كرت، دوازدهين گچين
 كرتنت، بله پدا هم ڇه شما يگِه اِليسه.“ ٧١ آيئِه مكسد شمون اِسْگريوتئِه
 چُك يهودا اَت. پل تُرِه آ ڇه دوازدهينان يگِه اَت، بله آيا رندا ايسا دروهُت و
 دژمناني دستا دات.

ايسا گون براتان

١ رندا، ايسايا جَلِيلَا تَر و تاب كرت. يهودي آيئِه كوَشئِه رندا اَتنت، پميشكا
 نلوٽتي يهوديها بمانيت. ٢ اَنچُش كه يهودياني كاپاراني ائيد نَزِيك بوت، ٣
 ايسائِه براتان گون آيا گوشت: ”اے جاها يله كن و يهوديها برئو تانكه تئِي مُريد
 هما كاران بگندنت كه تئو كنئِه.“ ٤ كَسِه كه نامداري لوٽيت، چيركايي كار نكنت.
 تئو كه اے كاران كنئِه، پل كه سَجْهين دنيا ترا بگنديت.“ ٥ چيا كه براتان هم
 آيئِه سرا ايمان نيست اَت.

٦ ايسايا گون آيان گوشت: ”مني وهد اَنگت نئياتكگ، بله په شما هر وهد شَر
 اَنَت.“ ٧ دنيا ڇه شما نَپرت كرت نكنت بله ڇه من نَپرت كنت، چيا كه من دنيايِه
 مردمانی بارئوا گواهي دئيان كه آيانی كار سِل اَت. ٨ شما اے ائيدا برئويت،
 من اے ائيدا نئيان، چيا كه مني وهد اَنگت نَرستگ.“ ٩ ايسايا اے هبر گون
 آيان گوشت و جَلِيلِه دَمگا داشتی.

ايسا اور شليما رثوت

(۱۰) ايسائے برات كه ائييدا اور شليما شتنت، رندا آيئے جند هم همؤدا شت،
 بله مردمانى چمديدا نشت، چيركاىي شت. (۱۱) ائييدئے روچان، يهودى آيئے
 شوهازا اتنت و جست و پرسش كرت كه آكجا انت؟ (۱۲) آيئے بارئوا مردمانى
 نياما بازيں گيے چيركاىي ترگا ات. لهتين گوشگا ات: ”آ شريں مردے.“ دگه لهتين
 گوشگا ات: ”مردمان گمراه كنت.“ (۱۳) بله چه يهوديانى ترسا، كسا مردمانى ديما
 آيئے بارئوا هچ نگوشت.

(۱۴) ائييدئے نيامى روچان، ايسا مزين پرستشگاها شت و مردمانى تاليم
 دئيگا گلايش بوت. (۱۵) يهوديان په هئيرانى گوشت: ”اے مردا نوانتگ، اينچك
 زانتكارى چه كجا اورتگى؟“ (۱۶) ايسايا آيانى پسئوا گوشت: ”منى تاليم منى
 نه انت، منى ديم دئوكئيگ انت. (۱۷) هرگس كه هداے واهگان سرجم كنگ
 بلوئيت، زانت كه منى تاليم هدايگ انت يا من چه وت هبر كنان. (۱۸) هرگس كه
 چه وت هبر كنت، په وتى مزيئے پيش دارگا هبر كنت. بله آكس كه وتى ديم
 دئوكئے شان و شوكتئے لوئوك بيت، تچكين مردمے و آيئے هچ چير ناراست
 نه انت. (۱۹) موسايا شمارا شريت نداتگ؟ انگت چه شما هچكس شريتا دارگا
 نه انت. پرچا منا كُشگ لوئيت؟“

(۲۰) مردمان گوشت: ”ترا جئے پر انت، كئے ترا كُشيت؟“ (۲۱) ايسايا آيانى
 پسئوا گوشت: ”من تهنا يك كارے كرتگ و شما سجھين چو هئيران و هبگه ايت.
 (۲۲) موسايا سئت كنكئے رسم شمارا دات، پميشكا شما شبتئے روچا وتى
 مردين چگان سئت كنيت. البت، اے رسم چه موسايا بنگيچ نبوتگ، چه كئومئے پت
 و پيركان بنگيچ بوتگ. (۲۳) نون اگن په موسائے شريتئے نپروشا شما شبتئے

رؤچا مردین چُگان سُنَّت کُنیت، چیا منی سرا زهر گیتگیت که من شَبْتَنے رؤچا یک
مردمے سَرچما دُراه کرتگ؟ (۲۴) زاهرا مچاریت و پئیسله مکنیت، وتی شُور و
هُکمان په اِنساپ بُریت.

ایسا کئے انت؟

(۲۵) گُرا اورشَلیمئے لهتین مردم گُوشگا لگت: ”اے هما نه انت که اِشیئے کُشگئے
رندا انت؟ (۲۶) بچاریت، مردمانی دیمَا هبر کنگا انت و کَس اِشیا هچ نگوشت.
بلکین راجئے سروک اے نتیجها رستگانت که اے هما واده داتگین مَسیه انت؟
(۲۷) ما زانین که اے مرد چه کجام هَد و دَمگا انت، بله وهده مَسیه کُیت،
هچکس نزانت که چه کجا کُیت.“ (۲۸) پمیشکا، وهده ایسا مزین پرستشگاها
مردمان تالیم دئیگا ات، گون بُرین تئواریا گوشتی: ”شما منا پَجَاه کاریت و
زانیت که چه کجا آتکگان، بله من چه وتی نیمگا نئیاتکگان، منی دیم دئیوک هما
راستین هدا انت و شما آییَا نزانیت. (۲۹) من آییَا زانان، چیا که چه آییئے کُرا
آتکگان و هماییا منا راه داتگ.“ (۳۰) همه وهدا آیان لوُت که ایسایا دزگیر بکننت،
بله هچکسا آییئے نیمگا دست نَشْهارت، پرچا که آییئے وهده انگت نرستگات. (۳۱)
چه مچئیئے مردمان بازینیا آییئے سرا ایمان هم آورت و گوشت: ”وهده مَسیه
کُیت، چه اے مردا گیشتر مَوْجْزه و اَجَبْتین نشانی پیش داریت؟“

ایسائے دزگیر کنگئے کُوشست

(۳۲) اے گپ و هبر که مردمان چیرکایی ایسائے بارئوا کرتنت، پریسیان
اِشکتنت. گُرا پریسی و مزین دینی پیشوایان په ایسائے دزگیر کنگا،
پرستشگاهئے سپاهیک رئوان دانت. (۳۳) ایسایا گوشت: ”من په کُمکین وهديا

شمئے کِرا آن و رندا وتی دیم دئیوکئے کِرا رنوان. (۳۴) شما منی شوهازا گردیت،
 بله منا در گیتک نکنیت و آ جاها که من رنوان، شما آتک نکنیت. (۳۵) گِرا یهودیان
 گون یکدگرا گوشت: ”کجا رنوت که ما آیا در گیتک نکین؟ بارین مئے هما
 مردمانی کِرا رنوت که یونانیانی نیاما شنگ و شانگ انت و اودا یونانیان هم تالیم
 دنت؟ (۳۶) اے هبر که آیا گوشت: ’شما منی شوهازا گردیت، بله منا در گیتک
 نکنیت‘ و ’آ جاها که من رنوان، شما آتک نکنیت‘، آییئے اے هبرئے مکسد چه
 انت؟“

زنداپ

(۳۷) ائیدئے آهری و مسترین روچا، ایسا اوشتات و په برزتئواری گوشتی:
 ”اگن گسے ئنیگ انت، منی کِرا بیئت و آپ بوارت. (۳۸) هما دئولا که هدائے پاکین
 کتاب گوشت، هرکس که منی سرا باور کنت، زنداپئے کئور چه آییئے دل و درونا
 رُمنت و تچنت.“ (۳۹) اے هبر آیا پاکین روئے بارنوا گوشت، هما پاکین روہ که
 آییئے باورمندان رَسگی ات. ایسایا انگت شان و شوکت نرستگات، پمیشکا انگت
 آیان پاکین روہ دئیگ نبوتگات.

مردمانی ناتپاکی

(۴۰) گون اے هبرانی اشکنگا، لهتین مردم گوشگا لگت: ”په راستی اے مرد هما
 واده داتگین نبی انت.“ (۴۱) دگه لهتینا گوشت: ”اے مسیه انت.“ بازینیا چش هم
 گوشت: ”مسیه چه جلیلا کئیت؟ (۴۲) پاکین کتاب نگوشت که مسیه چه
 داوودئے نسل و پدریچا بیت و چه آییئے شهر بیئت لهما کئیت؟“ (۴۳) اے پیما
 ایسائے بارنوا مردمانی نیاما ناتپاکیه کپت. (۴۴) لهتینا لوئت که آیا دزگیر بکننت،

بله هچکسا آییڼه نيمگا دست نشهارت.

يهودی سروکاني ناباوری

(۴۵) رندا، پرستشگاهنه سپاهيگ، پريسي و مزنيڼ ديني پيشوايانی کړا پر ترنت. آيان چه سپاهيگان جست کرت: ”شما چيا ايسا نياورتيگ؟“ (۴۶)

سپاهيگان گوشت: ”تان اے وهدی هچکسا اے مردئ دئولا هبر نکرته.“ (۴۷)

پريسيان گوشت: ”شما هم گمراه بوتگيت؟“ (۴۸) چه کئومئ سروک و پريسيان يکيا آيئ سړا باور کرتگ؟ (۴۹) بله مردمانی هما رُمب که شريتئ بارئوا هچ نزان، نالتيه.“ (۵۰) نیکوديموس که وت چه پريسيان يگے ات و پيسرا ايسائے کړا آتکگات، گوشتي: (۵۱) ”بارين، مئ شريت مارا اجازت دنت که گسيئ هبرانی گوش دارگ و کارانی زانگا پيسر، آيا مئاربار بکنيڼ؟“ (۵۲) آيئ پيسوا گوشتش: ”تو هم چه جليئ مردمان ائ؟ وت پټ و پول کن و بچار، هچ نيي چه جليلا چست نبيت.“

زنهارين جنينئ بکشگ

(۱) رندا هرکس وتی لوگا شت، (۱) بله ايسا زئيتونئ کوها شت.

(۲) سباها ماهله ايسا پدا مزنيڼ پرستشگاها آتک. سجھين مردم آيئ چپ و چاگردا مچ بوتنت. ايسا نشت و آيانی تاليم دئيجا لگت. (۳) همے وهدا شريتئ زانوگر و پريسيان جنينئ اورت که زنائے وهدا گرگ بوتگات. جنينش مردمانی دئما اوشتاريئت. (۴) گون ايسايا گوشتش: ”او استاد! اے جنين زنائے سړا گرگ بوتگ. (۵) شريتئ تها، موسايا مارا هکم داتگ که اے پئيمين جنين الما سينگسار

کنگ بښت. بله تئو چے گوشتے؟“ ۶ آيان اے هېر پميشكا كرت كه ايسا داما
 دئور بدئيت و ايسا انچين هېرے بكنت كه مئياربار ببیت، بله ايسا جهل بوت و
 گون لنگكا زمينے سرا چيرے نبيسگا لگت. ۷ آيان كه بار بار جست كرت ايسا
 سر چست كرت و گوشتی: ”اولی سڼگا هما بښت كه وت هچ گناهی نكرتگ.“
 ۸ پدا سری جهل كرت و زمينے سرا چيرے نېشتی. ۹ گون اے هېرے
 اشكنگا، اولو كماش يك يگا در آتك و شتنت و رندا اے دگه مردم. نون بس ايسا و
 هما اوشتاتگين جنين پست كپنت. ۱۰ ايسا سر چست كرت و گون جنينا
 گوشتی: ”او بانك! مردم كجا شتنت؟ په تئیی مئياربار كنگا يگے هم پست
 نكپت؟“ ۱۱ جنينا گوشت: ”نه واجه! كس پست نكپت.“ ايسا گوشت: ”من هم
 ترا مئياربار نكنان، برئو بله دگه برے گناه مكن.“

ايسا جهانے رژن انت

۱۲ ايسا پدا گون مردمان هېر كرت، گوشتی: ”جهانے رژن و نور من آن.
 كسے كه منی رندگيريا كنت، آيیے راه هچبر تهار نبیت و آزندے رژنایيے واهند
 بیت.“ ۱۳ پريسيان گون آيا گوشت: ”تئو وتی بارئوا وت شاهدی دئیی، پميشكا
 تئیی شاهديا اهتبارے نیست.“ ۱۴ ايسا گوشت: ”بل ترے من په وتی جندا
 وت شاهدی بدئيان بله منی شاهديا اهتبار هست، چیا كه من زانان چه كجا
 آتكگان و كجا رئوان، بله شما نزانیت من چه كجا آتكگان و كجا رئوان. ۱۵ شما
 گون انسانی چمے چاریت و دادرسی كنیت، بله من هچكسے بارئوا شئور و هكم
 نبران. ۱۶ اگن شئور و هكمے ببران هم، منی دادرسی برهك انت، چیا كه اے
 كارے تها من تهنا نه آن، هما پت كه منا راهی داتگ گون من هور انت. ۱۷ شمے
 شريت نبیسگ بوتگ كه دو مردمے شاهديا اهتبار هست. ۱۸ يگے من آن كه په
 وتی جندا شاهدی دئيان و دومی شاهد هما پت انت كه منا راهی داتگ.“ ۱۹

آيان گوشت: ”تئی پت کجا انت؟“ ایسایا پَسُو دات: ”شما نه منا زانیت و نه منی پتا. اگن شما منا بزانتین، شما منی پت هم زانتگات.“ (۲۰) ایسایا اے هبر هما وهدا کرتنت که مزین پرستشگاها، هئیراتی زرانی پیتیئے نزیگا تالیم دئیگا ات. کسا په آییئے دزگیر کنگا دست نشهارت، چیا که انگت آییئے وهد نرستگات.

آ جاها که من رنوان، شما آتک نکیت

(۲۱) ایسایا یک برے پدا گون آيان گوشت: ”من رنوان و شما منی شوهازا گردیت، بله وتی گناہانی تھا مریٹ و آ جاها که من رنوان، شما آتک نکیت.“ (۲۲) یہودی وتمان وتا گوشگا لگنت: ”بلکین وتا کُشگ لوئیت که گوشگا انت: ”آ جاها که من رنوان شما آتک نکیت.“

(۲۳) ایسایا گون آيان گوشت: ”شما چه اے جہلی جہانا ایت و من چه بُری جہانا. شما چه اے دنیایا ایت و من چه اے دنیایا نه آن. (۲۴) من پمیشکا شمارا گوشت که وتی گناہانی تھا مریٹ. اگن شما باور مکنیت که من هما آن، شما وتی گناہانی تھا مریٹ.“ (۲۵) آيان جُست کرت: ”تئو کئے ائے؟“ ایسایا پَسُو دات: ”من هما آن که من چه پنداتا شمارا گوشت. (۲۶) منا بازین هبرے هست که شمئے بارنوا بگوشان و شمارا میاربار بکنان، بله منی دیم دئیوک هما راستین انت و من هر چیزے که چه آبیَا اِشکتگ، گون جہانا گوشانِش.“ (۲۷) آيان نزانت که پتئے بارنوا هبر کنگا انت. (۲۸) پمیشکا ایسایا گوشت: ”وهدے شما انسانے چک چه زمینا چست کرت، گرا زانیت که من هما آن و وتسرا کارے نکنان. هما ڈئولا که پتا سوج داتگ، هما ڈئولا هبر کنان. (۲۹) منی دیم دئیوک گون من گون انت، آبیَا منا تھنا و ایوک نکرتگ، چیا که من مُدام هما کاران کنان که آبیَا گل و شادان کننت.“ (۳۰) چه اے هبرانی اِشکنگا، بازینیا ایسائے سرا ایمان اورت.

- ٣١ رندا، ایسایا ګون هما یهودیان ګوشت که آیئے سرا ایمانش اورتګات:
- ”اګن منی هبرانی سرا بوشتیت، په دل منی مُرید ایت. ٣٢ هما وهدی راستیا زانیت و راستی شمارا آزات کنت.“ ٣٣ آیان ګوشت: ”ما ابراهیمئے اولاد این و هچبر کسپئے ګلام نبوتګین. ګرا تئو چوون ګوشئ که ’شما آزات بیت؟‘“ ٣٤
- ایسایا ګوشت: ”شمارا راستین ګوشان، هرکس که ګناه کنت، ګناهئ ګلام انت و ٣٥ ګلام دائما واجهئ لوګا نمایت، بله چک دائما مانیت. ٣٦ ګرا، اګن چک شمارا آزات بکنت، په راستی آزات بیت. ٣٧ من زانان که شما ابراهیمئے اولاد ایت، بله منی هبران شمئ دلا جاګه نیست، پمیشکا منی ګشګئ رندا ایت. ٣٨
- من هما چیزانی بارئو هبر کنان که وتی پتئ بارګاها دیستګانت و شما هما چیزانی سرا کار کنیت که شما چه وتی پتا ایشکتګانت.“
- ٣٩ آیان درآینت: ”مئ پت ابراهیم انت.“ ایسایا ګوشت: ”اګن شما ابراهیمئے چک بوتینیت، شما هما کار کرتګانت که ابراهیم کرتګ. ٤٠ بله نون شما منی ګشګئ رندا ایت، انچین مردمیئ ګشګئ رندا ایت که راستین هبری چه هُدايا ایشکتګ و شمارا سر کرتګانت. ابراهیم هچبر چشین کارے نکرتګات. ٤١ شما وتی پتئ کاران کنیت.“ آیان ګوشت: ”ما کیهر نه این، مارا پتے هست، آهم هُداي جند انت.“ ٤٢ ایسایا ګوشت: ”اګن هُدا شمئ پت بوتین، شما منا دوست داشتګات، چیا که من چه هماییئ نیمګا آتکګان و نون ادا آن. من وتسرا نیاتکګان، هماییا منا دیم داتګ. ٤٣ چیا منی هبران سرید نبیت؟ چیا که شمارا منی هبرانی ګوش دارګئ توان نیست. ٤٤ شما وتی پت، بزان ابلیسئ چک ایت و هماییئ مُراد و واهګانی سرا کار کنگ لوئیت. آچه بنداتا هوئیګے و چه راستیا دور انت، چیا که آییآ هچ راستی مان نیست. وهدے دروګ بندیت، وتی جندئ

دلۍ هبرا کنت، چیا که دروگبندے و دروگانی پت انت. (۴۵) بله شما منی سرا
 پمیشکا باور نکیت که من راستین هبرا کنان. (۴۶) اگن من گناھے کرتگ، چه شما
 گسے بیئیت و سابِت بکنت. بله اگن من راستین هبرا کنان، پرجا باور نکیت؟ (۴۷)
 آ که هُدایی مردمے، هُدائے هبرا گوښ داریت. شما هُدائے هبرا گوښ نداریت، چیا
 که هُدایی مردم نه ایت.

(۴۸) یهودیان آییئے پَسَّوَا دَرَاينت: ”ما نگوشت که تئو سامریے اے و ترا جئے
 پر انت؟“ (۴۹) ایسایا گوشت: ”منا جن پر نیست. من وتی پتا باز اِزَت دئیان، بله
 شما منا بے اِزَت کنیت. (۵۰) من په وت شان و شوکت نلوټان، دگرے هست که منا
 شان و شوکت دنت و وت دادرسی کنت. (۵۱) شمارا راستین گوښان، اگن گسے
 منی هبرا بگیپت، هچبر نمریت.“ (۵۲) یهودیان گوښ آییَا گوشت: ”نون ما پگا
 زانین که ترا جئے پر. ابراهیم و سَجْهین نبی مُرتنت، بله تئو گوښے: ’هرگس که
 منی هبرا بزوریت، هچبر نمریت.“ (۵۳) زانا، تئو چه مئے پت ابراهیمَا مستر اے؟ آ
 مُرت و نبی هم مُرتنت. زانا، تئیی دلا تئو کئے اے؟“ (۵۴) ایسایا پَسَّوَا دات: ”اگن
 من وتی جندا شان و شوکت بدئیان، اے شانا آرزشے نیست. اے منی پت انت که
 منا شان و شوکت دنت، هما که شما آییَا وتی هُدا گوښیت. (۵۵) شما آییَا زانیت،
 بله من آییَا زانان. اگن من بگوښتین که آییَا زانان، شمئے ڈولا دروگبند بوتگ آتان،
 بله من آییَا زانان و آییئے هبرا زوران. (۵۶) شمئے پت ابراهیم، په همے اُمیتا شادان
 آت که منی روچا گندیت. آییَا دیست و گل بوت.“ (۵۷) یهودیان گوشت: ”ترا
 انگت پنجاه سال هم نبیت، تئو بزبان ابراهیم دیستگ؟“ (۵۸) ایسایا گوشت:
 ”شمارا راستین گوښان، من هما آن که چه ابراهیمَا پیسر بوتگان و هستان.“

(۵۹) آیان په ایسائے جنگا سِنګ و ډوک چت، بله ایسا چه مردمانی چمان چیر و

آندېم بوت، چه مزین پرستشگاها در آتک و شت.

پیدائشی کورنۍ درهېکشی

① وهدے ایسا راهیا رتوگا ات، پیدائشی کورے دیستی. ② مُریدان چه آییَا جُست کرت: ”او استاد! اے مرد چیا چه پیدائشا کور انت؟ وت گنھکار انت یا اشیئے پت و مات؟“ ③ ایسایا پَسُو دات: ”نه اشیئے جند گنھکار انت، نه پت و مات. پمیشکا اے دتولا بوت که هدائے کار چه اشیَا زاهر بیت. ④ تانکه رُوچ انت، باید انت ما منی دیم دیوکئے کاران سرجم بکنین، شپ که بیت گزا گس کار کرت نکنت. ⑤ من، تانکه جهانَا آن، جهانے رُزن آن.“ ⑥ اے هبرا و رند، زمینَا تُگی جت و چه لېزا گلی اڈ کرت، کورے چمان پری مُشت و ⑦ گوشتی: ”برئو، وتی چمان شیلواهئے هئوزا بشود.“ (شیلواهئے مانا ”دیم داتگین“ انت.) گزا آ شت، چمی شُشتنت، بینا بوت و آتک.

⑧ رندا، همساھگ و اے دگه مردم که آمردش چه پنډوگریئے رُوچان پَجَاه اورت، گوشگا لگنت: ”اے هما نه انت که نشتگات و پنډگا ات؟“ ⑨ لهتینَا گوشت: ”هما انت.“ دگه لهتینَا گوشت: ”انه، آییئے همرنگ انت.“ آ وت گوشگا ات: ”من هما مردم آن.“ ⑩ جُستش کرت: ”گزا تئی چم چُون رُزنا بوتنت؟“ ⑪ گوشتی: ”هما مرد که نامی ایسا انت، آییَا گل تر کرت، منی چمان پر مُشت و گوشتی که شیلواهئے هئوزا برئو و چمان بشود. من شتان و چم شُشتنت و نون گندگا آن.“ ⑫ گوشتش: ”آ مرد کجا انت؟“ گوشتی: ”من نزانان.“

پیدائشی کور و پریسیانی جُست و پُرس

⑬ هما مرد که پیسرا کور ات، پریسیانی کرا برتش. ⑭ شَبْتئے رُوچ ات که

ایسایا گل اڈ کرتگات و آییئے چم رُژنا کرتگانت. (۱۵) نون پریسیان هم چه آییا جُست کرت: ”تئو چوَن بینا بوتئے؟“ مردا گوشت: ”آییا منی چم گل پر مُشتنت، من شُشتنت و نون گندگا آن.“ (۱۶) لهتین پریسیا گوشت: ”اے مرد چه هُداے نیمگا نیاتکگ، پرچا که شَبَتئے رَهَبندئے سرا کار نکنت.“ دگه لهتینا گوشت: ”گنھکاریں مردمے چوَن اے ڈئولین مؤجزه پِیش داشت کنت؟“ آیان گوَن یکدگرا تپاک نکرت. (۱۷) چه هما مردا که پِیسرا کور ات پدا جُستش کرت: ”تئی جنداے مردمے بارئوا چه گوشت؟ اے تئی چم آنت که آییا رُژنا کرتنت.“ گوشتی: ”نبیے.“

(۱۸) تانکه مردئے پت و ماتش نلؤئاينتنت، یهودیان باور نبوت که اے مرد کور بوتگ و نون گندگا انت. (۱۹) چه پت و ماتا جُستش کرت: ”اے مرد شمئے چک انت، همے که شما گوشت پیدائشی کورے بوتگ؟ گرا نون چوَن گندیت؟“ (۲۰) پت و ماتا گوشت: ”ما زانین که مئے چک انت و چه پیدائشا کورے بوتگ. (۲۱) بله زانین نون چوَن گندیت و ایشیئے چم کئیا رُژنا کرتگانت. چه ایشیئے جندا جُست بگریت، رُستگ و مزن انت، وتی هبرا و ت کنت.“ (۲۲) آییئے پت و ماتا چه یهودیان ثرست، پمیشکا اے ڈئولا پَسْئوش دات. یهودیان چه پِیسرا شُور کرتگات که هرکس باور بکنت و بگوشتیت که ایسا، مسیه انت، آییا چه گنیسها در کنین. (۲۳) پمیشکا آ مردئے پت و ماتا گوشت که چه آییئے جندا جُست بگریت، آ وت رُستگ و مزن انت.

(۲۴) آ مرد که پِیسرا کور ات، دومی رندا پدا لؤئاينت و گوشتش: ”هُداے سئوگندا بور که تئو راست گوشتے، ما زانین که اے مرد گنھکارے.“ (۲۵) گوشتی: ”اے مرد گنھکارے یا نه، من زانان، بله یک چیز زانان، من کور بوتگان و نون گندگا آن.“ (۲۶) جُستش کرت: ”گوَن تئو چه کرتی؟ چوَن تئی چم رُژنا

کرتنت؟“ (۲۷) پَسَوِی دات: ”من پیسرا گون شما گوشت، شما گوش نداشت، پرچا لوئیت پدا بشکنیت؟ زانا، شما هم لوئیت آیئے مُرید بیئت؟“ (۲۸) گُرا آ بینا بوتگین مردش زاه دات و گوشتش: ”تئو وت آیئے مُرید ائے، ما موسائے مُرید این. (۲۹) ما زانین که هُدا یا گون موسایا هبر کرتگ، بله زانین که اے مرد کئے انت و چه کجا آتکگ.“ (۳۰) مردا گوشت: ”اے اَجَبین هبرے. آییا منی چم رُژنا کرتگ انت و شما زانیت که چه کجا آتکگ. (۳۱) ماشما زانین که هُدا گنهارانی دوا یا گوش نداریت، هماییئے دوا یا گوش داریت که هُدا ترسے و هُدا ئے واهگانی سرا کار کنت. (۳۲) چه آزلا کسا هچبر نه اشکتگ که یکیا پیدائشی کورے بینا کرتگ. (۳۳) اگن اے مرد چه هُدا ئے نیما مئیاتکین، نتوانتی هچ چشین کارے بکنت.“ (۳۴) گوشتش: ”تئو وت سرا تان پادان گناهئے چک ائے و مارا تالیم دیئے؟“ گُرا آ مردش گلینت.

کورِدی

(۳۵) وهده ایسایا اشکت که بینا بوتگین مردش گلینتگ، آ مردی در گیتک و گوشتی: ”ترا انسانے چکئے سرا ایمان هست؟“ (۳۶) مردا گوشت: ”او واجه! انسانے چک کئے انت؟ کئی سرا ایمان بیاران؟“ (۳۷) ایسایا گوشت: ”تئو آ دیستگ. همش انت که گون تئو هبر کنگا انت.“ (۳۸) گوشتی: ”او هُدا وندا ایمانن آورت“ و ایسائے پادان کپت. (۳۹) گُرا ایسایا گوشت: ”من په دادرسی کنگا اے دنیا یا آتکگان، تانکه کور بینا بنت و بینا کور.“ (۴۰) چه پریسیان لهتین آیئے کُرا اوشتاتگات. اے گپش اشکت و گوشتش: ”زانا ما کور این؟“ (۴۱) ایسایا گوشت: ”اگن کور بوتینیت شمارا گناه و میارے پر نیست ات، بله پمیشکا شمئے میارباری مانیت که گوشت: ”ما بینا این.“

① ”شمارا راستین گۆشان، اگن گسے چه پسانی گواشے دپا مپتریت و چه دگه نیمگه سر بکپیت، بزان دُز و رَهزَنے. ② بله آگس که چه گواشے دپا پتریت، پسانی شپانک انت. ③ دروازگیان، گواشے دپا په آبیَا پچ کنت و پَس شپانکے تئوارے نیمگا دلگوش بنت. آ وتی جندے پسان په نام تئوار جنت و آیان دُنا بارت. ④ وتی سَجْهین پسانی دُنا برگا رند، وت پیسر بیت و پَس آبیئے رندا گوَن بنت، چیا که آبیئے تئوارا پجَاه کارنت. ⑤ پَس درامدیئے رندا نکپنت، چه آبیَا تچنت، چیا که درامدے تئوارا پجَاه نیارنت.“ ⑥ ایسایا اے مسال آورت، بله مردم سرپد نبوتنت که آچه گوشگا انت.

⑦ گُزا پدا گۆشتی: ”شمارا راستین گۆشان، من پسانی گواشے دپ و دروازگ آن. ⑧ آ سَجْهین که چه من و پیسر آتکنت دُز و رَهزن آتنت و پسان آیانی تئوار گۆش نداشت. ⑨ دروازگ من آن، هرگس که چه منی راها بگوزیت، رگیت. تھا کئیت یا دُنا رئوت، چراگاهیا سر بیت. ⑩ دُز کئیت که دُزی بکنت، بکُشیت و تباہ بکنت. من آتگان که مردمان زنده برسیت، آکاپ و شایگانین زنده.

⑪ نیکین شپانک من آن. نیکین شپانک وتی ساها په پسان ندر کنت. ⑫ بله گسے که په مَز کار کنت، پسانی واهند نه انت. وهدے گندیت که گرک دیم په پسان پیداک انت، آیان یله کنت و تچیت. گُزا گرک پسانی سرا همله و اُرش کنت و آیان شنگ و شانگ کنت. ⑬ مَزورین شپانک تچیت، چیا که آ په مَز کار کنت، پسانی هئالداریا نکنت.

⑭ نیکین شپانک من آن، من وتی پسان زانان و آهم منا زاننت، ⑮ هما

ڏٺو ٿا ته پٽ منا زانت و من پتا زانان. من وتي ساها په پسان ندر ڪنان. (۱۶) منا دگه پَس هم هست که چه اے رمگا نه انت. بايد انت آيان هم بياران. آ مني تنوارا دلگوش ڪنت. نون رمگ يگے بيت و شيانک يگے بيت. (۱۷) پت منا دوست داريت، چيا که من وتي ساها ندر ڪنان که پدا وتي زندے واهند بيان. (۱۸) گس مني ساها چه من پچ گپت نکنت، من گون وتي جندے واهگا وتي ساها ندر ڪنان. منا وتي ساهے دئيگے اهتیار هست انت و پدا آيے دستا آرگے اهتیار هم هست انت. اے کار پتا منا پرماتگ.

(۱۹) اے هبراني سرا پدا يهودياني نياما ناتپاكي ڪيت. (۲۰) بازينيا گوشت: ”آيا جڏهن پر، گنوکي، چيا آيے هبران گوشت داريت؟“ (۲۱) آ دگران گوشت: ”گسيًا که جڏهن پر بيت، اے ڏولين هبر ڪرت نکنت. جن ڪوران بينا ڪرت ڪنت؟“

يهودي ايسايا نمئت

(۲۲) نون اورشليم، مزنيں پرستشگاهے ششت و شود و وپکے ائييد بوت. زمستان ات. (۲۳) ايسايا مزنيں پرستشگاهه، سلیمانے ائوانا ڪدم جنگا ات. (۲۴) يهودي آيے چپ و چاگردا مچ بوتنت، گوشتش: ”تان کدين مارا اے ڏٺو ٿا ته دارے؟ اگن تنو مسيه اے، راست و پکا بگوش.“ (۲۵) ايسايا گوشت: ”من وه شمارا گوشتگ، بله شما باور نکني. آ کاران که من چه پتے نيما ڪنگا آن، وت په من گواهي دئنت. (۲۶) بله شما باور نکني چيا که مني پَس نه ايت. (۲۷) مني پَس مني تنوارا گوشت دارنت، من آيان جاهه کاران و آ مني رنديگريا ڪنت. (۲۸) من آيان ابدمانين زند بکشان و آ هچبر نمرنت. گس آيان چه من پچ گپت نکنت. (۲۹) مني پتا که اے پَس منا داتگ انت، چه سجھينان مستر انت و هچگس اشان چه مني پتے دستا پچ گپت نکنت. (۳۰) من و پت يک ائن.“

٣١ يهوديان يک برے پدا سنگ و ډوک چت که آيا سِنگسار بکننت. ٣٢

ايسايا گون آيان گوشت: ”من چه پتے نيَمگا بازيں نيکين کارے کرتگ و شمارا پيش داشتگ. په کجام کارا منا سِنگسار کنيت؟“ ٣٣ يهوديان دراينت: ”په نيکين کاريا ترا سِنگسار نکين، په تئي کيران اے کارا کنين. تئو بني آدمے ائے، بله گوشے که من هدا آن.“ ٣٤ ايسايا گوشت: ”شمے شريت اے پئما نيسگ نبوتگ: « من هدا گوشان که شما هدا ايت؟“ ٣٥ اگن آ مردم که هداے هبر آيانی کړا سر بوتگ، هدا گوشگ بوتگ انت و ما زانين که هداے پاکين کتاب هچبر نکپيت و ناکار نبيت، ٣٦ گړا شما هما مردمے سرا چون کړے بھتاما جنيت که پتا آ گچين کرتگ و اے جهانا رنوان داتگ؟ آ هم تهنا په اے هبرا که من گوشتگ: هداے چک آن.“ ٣٧ اگن من وتی پتے کاران مکنان، منی سرا ايمان مئياريت. ٣٨ بله اگن پتے کاران کنان، ثرے منی سرا ايمان نئياريت، منی کارانی سرا ايمان بياريت، تانکه شما سرپد بييت و بزانيت که پت منی دل و درونا انت و من پتے دل و درونا آن.“ ٣٩ گړا آيان پدا لوئت که ايسايا دزگير بکننت، بله ايسا چه آيانی دزرسا دور بوت.

٤٠ رندا ايسا چه اردنئے کنورا گوشت و هما جاگها شت و داشتی که پيسرا يهيایا اوډا پاکشودی داتگات. ٤١ بازيں مردمے آيئے کړا اتک. وتمان و تا گوشگا اتنت: ”يهيایا هچ مؤجزه و اجبتين نشانی پيش نداشت، بله اے مردے بارنوا هر چيزے که گوشتگی، راست انت.“ ٤٢ اوډا بازيں مردميا ايسائے سرا ايمان آورت.

ايلازر ئے مرک

١ ايلازر نامين مردے ناجور ات. آ، مريم و آيئے گهار مرتائے ميتگ بيت آنيائے مردمے ات. ٢ مريم هما ات که هداوندین ايسائے پادی اتر پر

مُشتنت و گون وتی مودان هُشکی کرتنت. انون آییئے برات ایلارر ناجوژ ات. (۳) ایلاررئے گهاران په ایسایا کُلو دیم دات: ”او هُداوند! تئی دُستین مردم نادره انت.“ (۴) وهده ایسایا اے هبر اشکت، گوشتی: ”اے نادره ایی نكشیت، په هُدائے شان و شوکتا نشانیے بیت، تانکه چه اشیا هُدائے چُکئے شان و شوکت زاهر بیت.“ (۵) ایسایا مَرتا و آییئے گهار و ایلارر دُست داشتنت.

(۶) وهده ایسا ایلاررئے ناجوژیا سَهیگ بوت، دگه دو روچا هما جاها مهتل بوت که داشتگ آتی و (۷) رندا گون مُریدان گوشتی: ”بیایت پدا یهودیها رنویں.“ (۸) مُریدان گوشت: ”او استاد! انون یهودی تئی سینگسار کنگئے سرا اتنت. پدا همودا رنوگ لوئے؟“ (۹) ایسایا پَسنو دات: ”روچئے رژنایی دوازده ساهت نه انت؟ کسے که روچا راه رنوت، نکل نوارت چیا که جهانئے رژنا گندیت. (۱۰) بله اگن مردمے شپا راه برنوت، نکل وارت چیا که اییا هچ نور نیست.“ (۱۱) اے هبران و رند ایسایا گوشت: ”مئے دُستین ایلارر وپتگ، بله من رنوان و اییا پاد کنان.“ (۱۲) مُریدان گوشت: ”او هُداوند! اگن واب کپتگ، الّا دراه بیت.“ (۱۳) ایسایا آییئے مرکئے بارنوا هبر کرت، بله آیان هنیال کرت که ایلارر انچو وپتگ و واب انت.

(۱۴) پدا ایسایا تچکا گوشتنت: ”ایلارر مُرتگ. (۱۵) بله شر انت که من اودا نبوتگان. نون من په شمئیگی گل آن که شما ایمان اورت کنیت. بیایت، آییئے گورا رنویں.“ (۱۶) توما که آییئے دومی نام دیدیموس ات، گون آدگه مُریدان گوشتی: ”بیایت، ما هم رنویں که گون ایسایا هور بمرین.“

ایسا زندمان انت

(۱۷) وهدے ایسا آتک و رست، سهیگ بوت که چار روچ انت ایلارز کبر کنگ
 بوتگ. (۱۸) بیئت انیا تان اورشلیما، کساس سئے کیلومیترا انت. (۱۹) بازیڼ یهودیے،
 مرتا و مریمے کرا په آیانی براتئے پُرسا آتکگات. (۲۰) وهدے مرتا سهیگ بوت که
 ایسا پیداک انت، آییئے پیشوازیاشت، بله مریم لوگا نشت. (۲۱) مرتایا گوڼ ایسیایا
 گوشت: ”او هداوند! اگن تئو ادا بوتیڼئے، منی برات نمُرتگات. (۲۲) بله من زانان
 که هر چیزے که تئو چه هدايا بلوئے، انون هم ترا دنت.“ (۲۳) ایسیایا گوشت:
 ”تئی برات پدا زندگ بیت.“ (۲۴) مرتایا گوشت: ”من زانان که آهرتئے روچا
 زندگ بیت، هما روچا که مُردگ جاهَ جنت.“ (۲۵) ایسیایا گوشت: ”زندے سرچمگ
 من آن و اے من آن که مُردگان دوبر زندگ کنان. اگن کسے منی سرا ایمان بیاریت،
 ثرے بمریت هم پدا زندگ بیت. (۲۶) هرکس که زندگ انت و منی سرا ایمان
 کاریت، هچبر نمریت. اے هبرا باور کنے؟“ (۲۷) مرتایا گوشت: ”هئو، هداوند! منا
 باور انت که تئو مسیه ائے، تئو هدائے هما چک ائے که اے جهانایگی ات.“

ایسائے گریوگ

(۲۸) اے هبرئے کنگا و رند مرتا شت، وتی گهار مریمی تئوار کرت و په هلوَت
 گوشتی: ”استاد آتکگ و ترا لوئیت.“ (۲۹) وهدے مریمایشت، هما دمانا پاد آتک
 و ایسائے کرا شت. (۳۰) ایسا انگت میټگا نیټرتگات، همودا ات که مرتا آییئے
 پیشوازیاشتگات. (۳۱) هما یهودی که لوگا مریمے کرا اتنت و آییا تسلا دئیگا
 اتنت، وهدے دیستش که مریم په اشتاپی پاد آتک و چه لوگا در آتک، آییئے رندا
 کپتنت. وت مانوت گوشتش: ”بلکین په گریوگا کبرئے سرا رنوت.“
 (۳۲) بله مریم همودا شت و سر بوت که ایسا اوډا ات. وهدے ایسای دیست،

آييئې پادان كټ و گوشتي: ”او هداوندا! اگن تئو ادا بوتينئې، مني برات
نمرتگ ات.“ (۳۳) ايسايا كه مريم و آييئې همراهيڼ يهودي گريوگا ديستنت، سك
نگيگ و پدرد بوت. (۳۴) گوشتي: ”شما ايلازر كجا كبر كرتگ؟“ گوشتش: ”او
هداوندا! بيا و بچار.“ (۳۵) ايسايا گريټ. (۳۶) يهوديان گوشت: ”بچاريت، چينكر
دوستي داشتگ.“ (۳۷) چه آيان لهتينا گوشت: ”اے مردا كه كورئې چم رزنا
كرتنت، ايلازري چه مركا رگيئت نكرت؟“

ايلازرئې زندگ بئيگ

(۳۸) ايسا پدا سك نكيگ بوت و ايلازرئې كبرئې سرا شت. كبر گارے ات و ډوكه
دپا اير آتي. (۳۹) ايسايا گوشت: ”ډوكا دور كنيټ.“ مرتگين ايلازرئې گهار مرتايا
گوشت: ”او هداوندا! آييئې مركا چار روچ گوشتگ و بو كنت.“ (۴۰) ايسايا پسئو
دات: ”من ترا نگوشت كه اگن ترا ايمان ببیت، هدايے شان و شئوكتا گندئې؟“ (۴۱)
گرا ډوكش دور كرت. ايسايا آسمانئې نيما چارت و گوشتي: ”او پت! تئبي شگرا
گران كه تئو مني هبر گوش داشت. (۴۲) من زانت كه تئو مدام مني هبرا گوش
دارئې، بله من اے هبر هما مردمانی هاترا گوشت كه ادا اوشتاتگ انت، تانكه باور
بكننت كه تئو منا رئوان داتگ.“ (۴۳) چه اے هبران و رند، ايسايا گون برزين
تئوارے گوانك جت: ”ايلازر! در آ.“ (۴۴) هما مُردگ كه دست و پادي كپنا
پتاتگ اتنت و ديئي دزماليا پوشتگ ات، ډنا در آتك. ايسايا گوشت: ”پچی كنيټ،
بليټي كه رئوت.“

ايسائې كوشئې پندل

(۴۵) بازين يهوديې كه مريمئې كرا آتكگات، وهده ايسائې اے كارش ديست،

آييے سرا ايمانښ آورت. (۴۶) بله چه اِشان لهتېن پريسياني كړا شت و ايسائے
 كرتگين كارئ هالښ برت و سر كرت. (۴۷) پريسي و مزنين ديني پيشوايان،
 سروكاني ديوانئ باسك لوټاينتنت و گوشتش: ”ما چه كنگا اين؟ اے مرد بازين
 مोजزه و اجبتين نشانيه پيش دارگا انت. (۴۸) اگن اِشيا همے ډولا يله بدئين،
 سجهين مردم اِشيئے سرا ايمان كارنت و رومي كاينت و مئے مزنين پرستشگاه و
 كئوما چه مئے دستا پچ گرت.“

(۴۹) چه ايان يگے كه نامي كئياپا ات، آ سائے مسترين ديني پيشوا ات. آيا
 گوشت: ”شما هچ زانيت. (۵۰) زانيت كه په شما شرتر همش انت كه سرجمين
 كئومئ تباهيئے بدلا، يك مردمئ كئومئ جاها بمریت؟“ (۵۱) اے هبر كئياپا
 وتسرا نجت. آهما سائے مسترين ديني پيشوا ات، پميشكا آيا پيشگوئي كرت كه
 ايسا كئومئ جاها مريت. (۵۲) تهنا آ كئومئ جاها نمریت، هُدايے سجهين شنگ و
 شانگين چكاني جاها مريت تانكه ايان يكجاه و يكره بكنت. (۵۳) چه آ روچا و
 رند، ايسائے كُشگئے پندلش سازت. (۵۴) چه اد و رند ايسايا يهودياني نياما تر و
 گرد نكرت. گيابانئ نزيكا ايرايَم نامين شهريّا شت و گون وتي مريدان همودا
 داشتی.

(۵۵) يهودياني سرگوزئے ائبيد نزيك ات و بازين مردمئ چه مُلكئے سجهين هند
 و دَمگان اورشليما آتگات كه چه ائبيدا پيسر پاكيزگيئے رسمان پوره بكننت. (۵۶)
 آ ايسايا پتگا اتنت، مزنين پرستشگاه اوشتاتگ اتنت و يكدگرا جست كنگا اتنت:
 ”شما چه گوشيت؟ بارين، اے ائبيد نئييت؟“ (۵۷) بله پريسي و مزنين ديني
 پيشوايان هُكم داتگ ات: ”هرگس كه زانت ايسا كجا انت، مارا هال بدنت.“ آياني
 دلا ات كه ايسايا دزگير بكننت.

مَرِيَم ايسائے يادان اتر مُشيت

(مَتَا ۲۶: ۱۳-۹؛ مَرَكاس ۱۴: ۳-۹)

① چه سَرگوزئے ائييدا شَش رُوج پيسر ايسا بُئيت اُنَيَا شت كه ايلازرئے لُوك همُودا اَت، هما ايلازر كه ايسايا چه مُردگان زندگ كرتگات. ② ايان په ايسايا شامے جوژ كرت. مَرتا مهمانان آپ و تام كنگا اَت. چه پَرزوئنگئے سرئے نِشتگيَن مردمان يگے ايلازر اَت. ③ نون مَرِيما نِيَم تاسئے كِساسا هِندي سُمبلئے زُگر و گران بهايَن اتر آورت، ايسائے ياداني سرا پر رِيَتك و گوَن وتي مودان ايسائے يادي هُشك كرتنت. لُوكئے سَجْهِيَن كُنْداَن اترئے وشِيَن بُو تالان بوت.

④ يَهُودا اِسْكَريوتي چه ايسائے مُريدان يگے اَت و همے مرد اَت كه رندترا ايسايي دروَهت و دژمناني دِستا دات. ايسا گوشت: ⑤ ”پرچا اے اتر په سئے سَد دينارا بها كنگ نبوت و زَر گريب و نيزگاران دئيگ نبوتنت؟“ ⑥ ايسا اے هبر په بَزْگِيَن مردمانی گمواريا نگوشت، پميشكا گوشتي كه دُزے اَت. كليتدار آييئے چَند اَت و مُدام چه زَرْتورگا چيزْ په وتي زرت. ⑦ ايسايا گوشت: ”مَرِيَمئے كارا كار مدار، ايسا اے اتر په مني كبر كنغئے تياريا اير كرتگ اَتنت. ⑧ گريب و نيزگار مُدام شمئے كِرا اَت، بله من هروهد شمئے كِرا نه اَن.“

⑨ بازيَن يَهُوديے سهيگ بوت كه ايسا همدا اِنْت. مزيَن رُمبے اَتك و مُچ بوت. تنها ايسائے سئوبا نِياتكنت، ايلازرئے چارگا هم اَتكنت كه ايسايا زندگ كرتگات. ⑩ پميشكا مزيَن ديني پيشوايان ايلازرئے كُشگئے شُور هم كرت، ⑪ چيا كه آييئے سئوبا بازيَن يَهُوديے آياني رندگيريا يله دئيگ و ايسائے سرا ايمان آرگا اَت.

په ايسائے وشاتكا

۱۲) اے دگہ روچا، هما مزین رُمب که په ائیدا آتگ آت، وهدے اِشکُتِش که
ایسا اورشليمے راها انت، ۱۳) گون مچانی سرسبزین پیش و تکان، په ایسائے
پیشوازی در آتکنت. کوگارش کرت:
”هوشیانا،

مبارک انت هما که هداوندے ناما کئیت.

اسراييلے بادشاها مبارک بات.

۱۴) ایسیا گرگین هرے در گیتک و سوار بوت، انچش که هداے پاکین کتاب
گوشت: ۱۵) » ”او سهیونے جنک! مثرس. تئی بادشاها گرگین هرے پُشتا
نشتگ و پیداک انت.“ ۱۶) اولو اے چیزانی مانا په مريدان پگا نه آت، بله رندا که
ایسائے شان و شوکت زاهر بوت، مريد ياتا کپنت که اے چیز آيے بارئوا
نبیسگ بوتگ انت و مردمان هم گون آيا هما پئما کرتگ. ۱۷) وهدے ایسیا
ایلار تئوار جت و چه گبرا زندگا در کرت، بازینے همودا آت. آيان اے چیزانی
بارئوا شاهدی دات. ۱۸) آ مزین رُمب پمیشکا ایسائے پیشوازی آتک که
اِشکُتِش که ایسیا اے مؤجزه و اَجَبَتین نشانی پیش داشتگ. ۱۹) گزا
پریسیان گون یکدگرا گوشت: ”بچاریت، ماشما هچ کرت کنگا نه این، سَجْهین دنیا
اشیے راها انت.“

ایسا وتی مرکے پیشگویا کنت

۲۰) هما مردم که ائیدا په پرستشا اورشلیما آتگ آتنت، آیانی تھا لهتین

یونانی هم مان اَت. (۲۱) اے یونانی پیلپسے کړا اَتکنت. پیلپس جَلیلے شهر
 بُیت سئیدائے مردمے اَت. گوڼ اییا گوشتش: ”واجه! ما لوئین ایسایا بگندین.“
 (۲۲) پیلپس شت و اے هبری گوڼ اَندریاسا کرت. آ دوین شتنت و ایسایش هال
 دات. (۲۳) ایسایا آیانی پَسُوا گوشت: ”آ وهد اَتکگ که انسانے چکے شان و
 شوکت زاهر کنگ بیت. (۲۴) شمارا راستینَ گوشان، اگن گندمے دانگ هاکے
 چیرا مرئوت و مَهریت، هچبر چه یک دانگیا گیشتر نبیت، بله اگن بهریت، بازین
 دانگے پیدا کنت. (۲۵) هرگسا که وتی زند دُوست اِنَت، گاری دنت، و هرگس که اے
 جهانا چه وتی زندا سر گوزیت، آ وتی زندا رَکینیت و اَدمانَ کنت. (۲۶) اگن گسے
 لوئیت منی هزمتا بکنت، گړا آ لازم منی رَندگیریا بکنت و هر جاه که منَ بان، منی
 هزمتکار همؤدا گوڼ من گوڼ بیت. اگن گسے منی هزمتا کنت، منی پت اییا
 شریدار کنت.

(۲۷) انون منی دل پریشان اِنَت، من چه بگوشان؟ بارین بگوشان: ’او منی پت!
 منا چه اے دمان و ساھتا برکین؟‘ نه، هبر ایش اِنَت که منی آيگے مُراد و مکسد
 همه دمان و ساھتا بوتگ. (۲۸) او پت! وتی نامے شان و شوکتا زاهر کن.“ پدا
 تئوارے چه آسمانا اَتک که گوشتی: ”من وتی نامے شان و شوکت زاهر کرتگ و
 انگت هم زاهری کنان.“ (۲۹) مردمانی هما رُمب که اوډا اوشتاتگات، گوڼ اے
 تئوارے اِشکنگا گوشتش: ”اے گرندے تئوار اَت.“ دگه لهتینا گوشت: ”پریشتگیَا
 گوڼ اِشیا هبر کرت.“ (۳۰) ایسایا گوشت: ”اے تئوار منی هاترا نئیاتک، شمے
 هاترا اَتک. (۳۱) نون اے جهائے دادرسیئے وهد اِنَت و جهائے سردار شئیتان دُنا
 در کنگ بیت. (۳۲) وهده من چه زمینا چست کنگ بان، سَجَھین مردمان وتی
 نیمگا کُشان.“ (۳۳) گوڼ اے هبرا ایسایا پیښگوڼی کرت که من چوڼ مِران.

(۳۴) مردمان دراینت: ”شَریت مارا گوشتیت که مَسیه تان اَبَد مانیت. گړا تئو

چوَنَ گوَشَئِ کہ انسائے چُکَّ چست کنگ بیت؟ انسائے چُکَّ کئِ انت؟“ (۳۵)
 ایسایا گوشت: ”تھنا یکَ گوَنڈِیَن وھدِیا رُژنایِ گوَن شما گوَن انت. تان وھدے کہ
 رُژنایِ گوَن شما گوَن انت، گام جنانا دِیما برئوِیت. چو مبیّت کہ تھاری شمئِ سرا
 بالادست ببیت. کسے کہ تھاریا گامَ جنت، نزانّت کجا رئوت. (۳۶) تانکہ رُژن گوَن
 شما گوَن انت، رُژئِ سرا ایمان بیاریّت کہ رُژئِ چُکَّ ببیت.“ ایسایا اے ھبر
 کرتنت و چہ آیانی کِرا شت و چیر و اندیم بوت.

یہودیانی ناباوری

(۳۷) ایسایا آیانی دِیما بازیَن مَوْجزہ و اَجَبَتِیَن نشانیے پیش داشتگات، بلہ
 اَنگت آییئے سرا ایمانِش نیاورت. (۳۸) اِشْیَا نبیئے ھبر ھمے پئِیما راست و سَرجم
 بوت کہ آییا گوشتگات: ”او ھداوند! مئے کُلو کئِیا باور کرتگ و ھداوندئے واک
 و کدرت“ » پہ کئِیا زاهر بوتگ؟“ (۳۹) گُرا آیان باور کرت نکرت، چِیا کہ اِشْیایا
 دگہ جاگھے ھم گوشتگات:

(۴۰) » ”آیانی چمّی کور و“

» دلی سنگ کرتگانت

» کہ گوَن چمان مگندنت،

» گوَن دلان سَرپد مبنّت و

» دیم پہ من پر مترنت.

» اگن منی کِرا بیاتکیننت،

» من ذراہ کرتگ آتنت.“

٤١) اِشْيَايَا ايسّايّا شَان و شَوُوكْت ديسْت، پميشكا آيِيئْ بارئوا اے هبري كرت.

٤٢) اَنگَت هم يهودياني بازيْن سرؤكيا آيِيئْ سرا ايمان آورت. بله چه همے تُرسا
 كه پريسِي آيان چه كَنيسَها در مكننْت، نامِشْ نَگِيت. ٤٣) چيا كه آيان انسانئْ
 داتگين اِزْت و سَتا چه هُدائْ داتگين اِزْت و سَتايا دؤست تر اَت.

٤٤) پدا ايسايا گؤن بُرزيْن تنواريا گوشت: ”هرگس كه مني سرا ايمان كاريت،
 تنها مني سرا نه، مني ديم دئيوكئْ سرا هم ايمان كاريت. ٤٥) هرگس كه منا
 گنديت، مني ديم دئيوكا هم گنديت. ٤٦) رُژن من آن و اے جهانا پميشكا اَتكگان
 كه هرگس كه مني سرا ايمان بياريْت تهارؤكيا ممانيت. ٤٧) بله اگن گسے مني
 هبران بَشكنْت و آياني سرا كار مكنْت، اَنگَت هم من آييا مئياربار نكنان. چيا كه من
 په جهانئْ مئيارِگ كنگا نئياتكگان، په جهانئْ رَگينگا اَتكگان. ٤٨) البت په هما
 مردما كه منا نَمَيت و مني هبران نَزوريت، دادرَسے هست كه آييا مئيارِگ بكنْت.
 هما هبر كه من كرتگانْت، آهرتئْ رؤچا آييا مئيارِگ كننْت. ٤٩) چيا كه من
 وتسرا هبر نكرتگ، هما پتا كه منا رئوان داتگ، آييا هُكم داتگ كه چے بگوشان و
 چؤن هبر بكنان. ٥٠) مَن زانان كه آيِيئْ هُكم و پرمان ابدمانين زند اِنْت. اے
 هبران كه مَن كنان، هما هبر اَنْت كه پتا منا گوشتگانْت.“

ايسا مريداني يادان شؤدِيت

١) سَرگوزئْ ائبيدا يَك و دو رؤچ پَشْت كِپْتگانْت. ايسايا زانت كه هما ساهْت
 و دمان اَتكگ كه من اے جهانا يله بدئيان و پتئْ كِرا برئوان. آييا وتي مردم اے
 جهانا دؤست داشتگانْت و تان وتي اُمرئْ آهري دمانا په دل دؤستى داشتنت.

٢) شامئْ وهْد اَت و شئيتانا چه پيسرا شَمون اِسْگريوتِيئْ چُكْ يهودائْ دل

پرماتگ آت که ایسایا بذروھیت و دژمنانی دستا بدنت. (۳) ایسایا زانت که پتا سځھین چیژ منی دستا داتگ آنت و من چه هډائے نیمگا آتکگان و هماییے کړا رټوان. (۴) ایسا چه ورگئے سرا پاد آتک، وتی گباهی کشت و لانکیگے سړینا بستی. (۵) نون ترشته زرتی و آپی مان کرت و مړیدانی پادانی شوډگ و گوڼ هما لانکیگا هُشک کنگی بندات کرت که سړینا بستگاتی.

(۶) وهدے شمون پټرسے باریگ آتک، آییا گوشت: ”او هډاوندا! تئو منی پادان شوډئے؟“ (۷) ایسایا پَسو ترينت: ”انون تئو نزانے من چه کنگا آن، رندا سړید بے.“ (۸) پټرسا گوشت: ”من هچبر نیلان که تئو منی پادان بشوډئے.“ ایسایا گوشت: ”اگن ترا مشوډان، ترا چه من هچ وَنډ و بهرے نرسیت.“ (۹) شمون پټرسا گوشت: ”او هډاوندا! اگن اے گپ انت، گژا تهنا منی پادان نه، منی سر و دستان هم بشوډ.“ (۱۰) ایسایا گوشت: ”آ که شوډگ بوتگ، آییا ابید چه پادان دگه هچ جاگهئے شوډگ پکار نه انت. آ سرجما پاک و ساپ انت. شما پاک ایت، بله سځھین نه.“ (۱۱) ایسایا زانت که کئے منا ذروھیت، پمیشکا گوشتی که شمئے نیاما ناپاکین هم هست.

(۱۲) سځھینانی پادانی شوډگا رند، وتی گباهی گورا کرت و پرزوڼگئے سرا پدا نشت و گوشتی: ”شما زانیت که من په شما چه کرت؟“ (۱۳) شما منا استاد و هډاوندئے ناما تئوار کنیت، راست گوشتیت، من هما آن. (۱۴) اگن من شمئے هډاوند و استاد آن و شمئے پادن ششتنت، شمارا هم یکدگرئے پاد شوډگی انت. (۱۵) من په شما مسالے ایر کرت تانکه هما ډټولا که من گوڼ شما کرت، شما هم هما ډټولا بکنیت. (۱۶) شمارا راستین گوشان، هچ گلام چه وتی واجها و هچ کاسد چه وتی دیم دئیوکا مستر نه انت. (۱۷) نون که شما اے هبرا زانیت، بهتاور ایت اگن انچش

ايسا وتی دزگیر بښگۍ پيشگويا کنت

(مَتَا ۲۰: ۲۶-۲۵؛ مَرکاس ۱۴: ۱۷-۲۱؛ لوقا ۲۲: ۲۱-۲۳)

۱۸) اے هبران که من کنان شمۍ سجھينانی بارئوا نه انت. آ مردم که من گچين کرتگ انت، آيان زانان. بله پاکين کتابۍ اے هبر راست و سرجم بښگۍ انت که گوشيت: «هما کس که گوڼ من يکجاه ورگی وارتگ، هما منی هلاپا پاد آتکگ.»

۱۹) انون چه اے کارا پيسر شمارا گوشان که وهده چش بيت، گزا بزانئ که من هما آن. ۲۰) شمارا راستين گوشان، هرکس که منی راه داتگينا وشاتک کنت و شرپ دنت، بزبان منا شرپ دنت. و هرکس که منا وشاتک کنت و شرپ دنت، بزبان منی ديم ديوکا شرپ دنت.

۲۱) وهده ايسايا اے هبر کرت، چه دل و درونا سک پدرد بوت و په دلجمی گوشتي: «من شمارا راستين گوشان، چه شما يگۍ منا دروهيت.» ۲۲) مريدان يكدوميۍ نيمگا چارت، هيران انت که ايسا کښی بارئوا گپا انت. ۲۳) چه مريدان يگۍ، هما که ايسايا باز دوست ات، ايسايۍ کرا نشتگات. ۲۴) شمون پترسا هما مريد اشاره کرت که واجها جست کن بارين کښی بارئوا گپا انت؟ ۲۵) آ مريد نزیکتر کنزت و چه ايسايا جستي کرت: «او هداوند! آ کۍ انت؟» ۲۶) ايسايا پسو دات: «آ هما انت که من چنډۍ نغن کاسگا پر جان و ديانی.» گزا نځنی پر جت و شمون اسگريوتيۍ چک، يهودايارا داتی. ۲۷) انچش که يهودايارا لڼکه دستا کرت، شئيتان آبيۍ پوستا پترت. نون ايسايا گوڼ آيا گوشت: «زوت کن! هر کارۍ که ترا کڼگی انت، بکښي.» ۲۸) بله چه پرزونگۍ سرۍ نشتگين مردمان کسا

نزانټ که گون اے هبرا آيئے مراد چے انت. (۲۹) زَر يهودائے کِرا اير آنت، پميشکا لهتينا گمان کرت که بلکين ايسا آيا گوشگا انت که برئو و هرچے په ائيدا پکار انت بگر، يا گريب و نيزگاران چيزے بدئے. (۳۰) انچش که يهودايا ننگئے چنڈ زرت، دُنا در کپت. شپ ات.

نوکين هکم

(۳۱) يهودا که در کپت، ايسايا گوشت: ”نون انسانئے چکئے شان و شوکت زاهر بوتگ. چه انسانئے چکا هدايے شان و شوکت هم زاهر بوتگ. (۳۲) اگن چه انسانئے چکا هدايے شان و شوکت زاهر بوتگ، هدا هم انسانئے چکئے شان و شوکت زاهر کنت و همے زوتان زاهري کنت. (۳۳) او مني چگان! انگت تان گوندين وهديا من گون شما گون آن. رندا شما مني شوهازا گرديت. هما دئولا که من گون يهوديان گوشت، گون شما هم گوشان: آ جاها که من رئوان، شما آتک نکنيټ. (۳۴) شمارا نوکين هکمے دئيان: يکدگرا دوست بداريټ. انچو که من شمارا دوست داشتگ، شما هم يکدگرا دوست بداريټ. (۳۵) اگن يکدگرا دوست بداريټ، گرا هرکس زانت که شما مني مُريد ايت.“

پترسے انکارے پيشگوئي

(متا ۲۶:۳۳-۳۵؛ مرکاس ۱۴:۲۹-۳۱؛ لوقا ۲۲:۳۳-۳۴)

(۳۶) شمون پترسا گوشت: ”او هداوند! کجا رئوئے؟“ ايسايا پسو دات: ”انچين جاھے رئوان که تئو اتون گون من آتک نکنئے. بله رندترا کائے. (۳۷) پترسا گوشت: ”او هداوند! اتون پرچا گون تئو آتک نکنان؟ من وتي ساها په تئو ندر کنان.“ (۳۸) ايسايا گوشت: ”تئو په من وتي ساھئے ندر کنگا تئيار ائے؟ ترا

راستينَ گوشان، چه کروئى بانگا پيسر، سئى رندا منى پجَاه آرگا انکار کنى.

ايسا ديم په هدايا يگين راه انت

① شمئى دل پریشان مبيت. هداى سرا ايمان بياريت و منى سرا هم ايمان بياريت. ② منى پتئى لوگا بازين بانه هست. اگن نه، من شمارا گوشتگات که رنوان تانکه په شما جاگه تئيار بکنان. ③ بله انگت من په شمئى جاگه تئيار کنگا رنوان و پدا کايان و شمارا گون و ت بران، تانکه همودا که من آن، شما هم همودا ببيت. ④ اودا که من رنوان، شما آ جاگه راها زانيت.

⑤ تومایا گوشت: ”او هداوند! ما زانين که تئو کجا رنوى، گرا راها چون زانت کنين؟“ ⑥ ايسا گوشت: ”راه من آن، راستى من آن و زند بکشوک هم من آن. گس پتئى کرا سر بو ت نکنت، اگن منى راها مرئوت. ⑦ نون که شما منا زانتگ، منى پتا هم زانيت، بزان چه اد و رند شما آيا زانيت و شما آ ديستگ.“

⑧ پيليپسا گوشت: ”او هداوند! پتا مارا پيش بدار، په ما همى بس انت.“ ⑨ ايسا گوشت: ”او پيليپس! اينچک وهد انت که من گون شما گون آن و تئو انگت منا زانئى؟ هرگسا که منا ديستگ، منى پتى هم ديستگ. گرا تئو چون گوشتى که پتا مارا پيش بدار؟ ⑩ باور نکنى که من پتئى دل و درونا آن و پت منى دل و درونا؟ اے هبران که گون شما گوشان منى نه انت، هما پتئيگ انت که منى دل و درونا انت. هما انت که اے کاران کنت. ⑪ منى اے هبرا بميت که من پتئى دل و درونا آن و پت منيگا. يا کم چه کم هما کارانى سوبا ايمان بياريت که من کرتگ و شما ديستگ انت. ⑫ من شمارا راستين گوشان، هرگس که منى سرا ايمان کاريت، هرچه که من کنان آ هم کرت کنت. مسترين کار هم کرت کنت، چيا

که من پتے کړا رڼوان و (۱۳) هرچه که شما منی نامی سرا لوڅیت، آ واهگا سرجم کنان، تانکه چک پتے شان و شوکتا زاهر بکنت. (۱۴) هرچه که شما منی نامی سرا بلوڅیت، من شمی واهگا سرجم کنان.

پاکین روھے راه دئیگے کول و واده

(۱۵) اګن شما منا دوست داریت، گړا منی هکمان مښت. (۱۶) من وت چه پتا لوڅان و آ شمارا دګه پُشت و پناهے دنت که مدام گوڼ شما بمانیت، (۱۷) بزبان راستیے هما روھ که جهان آییے مڼگا تئیار نه انت، چیا که نگندیتی و پجاهی نیاریت. بله شما آییا پجَاه کاریت، چیا که شمی کړا مانیت و شمی دل و درونا بیت. (۱۸) شمارا یتیم و چورئو نګنان، شمی کړا پر تران. (۱۹) کمین وهدیا رند، جهان دګه رندے منا نگندیت، بله شما منا گندیت. من زندګ آن، پمیشکا شما هم زندګ مانیت. (۲۰) آ روچا شما زانیت که من پتے دل و درونا آن و شما منی دل و درونا ایت و من شمیګا. (۲۱) آ گسا که منی هکم گوڼ انت و اسانی سرا کار کنت، هما گس منا دوست داریت. آ که منا دوست داریت، منی پت هم آییا دوست داریت و من هم آییا دوست داران و وتا په آییا زاهر کنان.

(۲۲) یهودا اسکریوتیا نه، دومی یهودایا جُست کرت: ”او هداوند! چیا وتا په ما زاهر کنی بله په جهان زاهر کنی؟“ (۲۳) ایسایا پَسُو تَرینت: ”آ گس که منا دوست داریت، هما هبرانی سرا کار کنت که من گوشتګ انت. منی پت آییا دوست داریت و من و پت کاین و آییے کړا لوګ و جاګه کنین. (۲۴) آ گس که منا دوست نداریت، منی هبرانی سرا کار نکنت. اے هبران که شما چه من ایشکیت منی نه انت، هما پتئیګ انت که منا راهی داتګ. (۲۵) من اے هبران همے وهدا کنان که انگت شمی کړا آن. (۲۶) بله شمی پُشت و پناه هما پاکین روھ انت که پت آییا

منی نامئے سرا ديم دنت. پاكين روه سجهين چيزان شمارا سوچ دنت و هما سجهين هبر كه من گون شما كرتگانټ، شمارا آياني ياتا پرينيت.

(۲۷) من شمارا ايمنى و آسودگى دئيان. وتى ايمنى و آسودگيا شمارا دئيان. جهان اے واک و توان نيست كه هما ايمنيا شمارا بدنت كه منى دئيان. مثرسيټ و وتى دلا پريشان مكنيټ. (۲۸) شما اشكت، من گوشت كه رنوان بله پدا شمئى كرا پر تران. اكن شما منا دوست بداشتين، چه اے هبرا گل بوتگانټ كه من پتئى كرا رنوان، چيا كه پت چه من مستر انت. (۲۹) من همى هبر چه اے كارئى بئىگا پيسر كرت كه وهده چش بيت، ايمان بياريت. (۳۰) چه اد و رند، گون شما باز هبر نكنان، چيا كه اے جهانئى سردار شئيتان كئيت. آييا منى سرا هچ واک و اهتيار نيست. (۳۱) من بس هما كاران كنان كه پتا منا پرماتگانټ، تانكه جهان بزانت كه من پتا دوست داران. پاد آيت، چه ادا رنوين.

انگورئى اسليگين درچك

(۱) من انگورئى اسليگين درچك آن و منى پت باغيان انت. (۲) منى هر ئال كه بر نئياريت، پت آييا گدټ و هر ئال كه بر كاريت، آييا تراشيت و پلگاريت كه گيشتر بر و سمر بياريت. (۳) منى هبرانى بركتا شما چه پيسرا پاك آيت، هما هبر كه من گون شما كرتگانټ. (۴) شما منى دل و درونا بمانيت و من شمئى دل و درونا مانان. اكن ئال گون درچكا هور مبيت، بر اورټ نكنت. همى پئىما شما هم اكن گون من هور مبيت، بر اورټ نكنيت. (۵) من انگورئى درچك آن و شما ئال آيت. هرگس كه منى دل و درونا مانيت و من آيئيگا، آ بازين بر و سمرى كاريت، چيا كه شما چه من جتا هچ كارے كرت نكنيت. (۶) اكن كسے منى دل و درونا ممانيت، بستگين ئاليئى دئولا دنور دئيگ بيت و هشك تزيت. مردم هشكين ئالان مچ كننت و آسا دنور دئينت و سوچنت. (۷) اكن شما منى دل و درونا بمانيت و

منی هبر شمئ دلا بمانت، هرچے که لوئیت بلوئیت، شمارا رسیت. ۸ منی پتے شان و شوکت گون همے چیزا زاهر بیت که شما بازین بر و سمرے کاریت و منی مرید بیت.

۹ هما پیما که پتا منا دوست داشتگ، من هم شمارا هما پیما دوست داشتگ. منی مهرانى ساهاگا بمانیت. ۱۰ اگن منی هکمانى سرا کار بکنیت، منی مهرانى ساهاگا مانیت، انچش که من وتی پتے هکمانى سرا کار کرتگ و آبیئے مهرانى ساهاگا نشتگان. ۱۱ من اے هبر گون شما پمیشکا کرتنت که منی شادمانى شمئ دل و درونا بندیت و شمئ شادمانى کامل و سرجم بییت. ۱۲ منی هکم اش انت که شما یکدگرا دوست بداریت، هما دولا که من شمارا دوست داشتگ. ۱۳ مسترین مهر همش انت که مردم وتی ساها په دوستان ندر بکنت. ۱۴ اگن شما منی هکمانى سرا کار بکنیت، منی دوست ایت. ۱۵ چه اد و رند شمارا گلام و بنده نگوشان، چیا که گلام نزانن واجه چه کنت. من شمارا وتی دوست گوشتگ چیا که هرچه که من چه پتا اشکتگ، شمارا گوشتگن. ۱۶ شما منا گچین نکرتگ، من شمارا گچین کرتگ و دیم داتگ که شما برئویت و بر و سمر بیاریت، ابدمانین بر و سمر. گرا هرچه که منی نامے سرا چه پتا بلوئیت، شمارا دنت. ۱۷ منی هکم په شما همش انت: یکدگرا دوست بداریت.

دنیا ئیرت

۱۸ اگن دنیا چه شما ئیرت کنت، بزائیت که پیسرا چه من ئیرتی کرتگ. ۱۹ اگن شما اے دنیایی مردم بوتینیت، دنیایا شمارا وتیگانی دولا دوست داشتگات. بله شما دنیایی مردم نه ایت و من شمارا چه اے دنیایا در چتگ، پمیشکا دنیا چه شما ئیرت کنت. ۲۰ چه اے هبرا بیهئال مبیّت که من گون شما گوشتگ: 'گلام چه واجها مستر نبیت.' اگن آیان منا آزار داتگ، شمارا هم آزار دینت. اگن منی

هېرش زرتگ، شمئ هېرا هم زورنت. (۲۱) په منى نامئىگى گون شما اے ډولا
 کنت، چيا که منى ديم ديوکا نزانن. (۲۲) اگن من مئياتکينان و گون آيان هېرن
 مکرئين، آ بيمئيار آنت. بله نون آيان په وتى گناهان هچ ازر و نيمونے نېست. (۲۳)
 هرگس که چه من نېرت کنت، چه منى پتا هم نېرت کنت. (۲۴) اگن آيانى ديم من
 آ کار مکرئيننت که دگه گسا نکرتگان، بيمئيار آنت. بله نون وه آيان اے کار
 ديستگان و انگت چه من هم نېرت کنت و چه منى پتا هم. (۲۵) آيانى شريت
 نبشته انت که «مپتا چه من نېرتش کرت.» اے ډولا اے هېر راست و سرجم
 بوت. (۲۶) بله وهده شمئ پشت و پناه کئيت، بزان راستيے پاکين روہ که آييے
 سرچمگ پت انت و من آيا چه پتے نيما ديم ديان، آ منى بارنوا شاهدئ دنت.
 شما هم منى شاهد بيټ، چيا که چه بنداتا گون من گون بوتگيت. (۲۷)

(۱) من اے چيز گون شما گوشتنت که شما مئگليت و رد مئوريت. (۲) شمارا
 چه کنيسهان در کنت. چشين وهده هم کئيت که شمئ کشوک گمان کنت که
 گون شمئ کشگا هدائے هزمتا کنگا انت. (۳) آ اے کاران کنت، چيا که نه پتا
 زانن و نه منا. (۴) من اے هېر گون شما پميشکا کرتنت که وهده چش بيت، گزا
 شما هيالا بکپيت که من شمارا چه گوشتگ. من اے هېر اولو گون شما نکرتنت،
 چيا که من وت گون شما گون اتان.

پاکين روہے کار

(۵) نون من وتى ديم ديوکئے کرا رنوان و چه شما هچگس جست نکنت که
 کجا رنوءے؟ (۶) شمئ دل چه گما پز بوت، چيا که من اے هېر شمارا گوشتنت.
 (۷) بله شمارا راستين گوشان که منى رنوگ په شما شرتر انت. چيا که اگن
 مرنوان، شمئ پشت و پناه په شما نئييت، بله اگن برنوان، آيا په شما ديم ديان.

٨ وهدے آ کئیت، گناه و پهریزکاری و دادرسیئے بارئوا دنیائے مردمان سهیگ کنت و آیانی میارباریا زاهر کنت. ٩ گناها زاهر کنت، چیا که مردم منی سرا ایمان نئیرنت؛ ١٠ انسانی پهریزکاریئے نزوریا زاهر کنت، چیا که من پتئے کرا رئوان و شما دگه برے منا نگندیٔ؛ ١١ هُدائے دادرسیا هم زاهر کنت، چیا که اے جهانئے سردار شئیتان میاریگ کنگ بوتگ.

١٢ منا گون شما بازیڼ هبرے کنگی انت، بله شمارا اے وهدی آیانی ایشکنگئے واک و توان نیست. ١٣ وهدے آ کئیت، بزان راستیئے رو، شمارا دیم په سرجمین راستیا رهشونی کنت، پرچا که آ وتسرا هچ نگوشیت، تهنا هما چیزان گوشیت که ایشکنتش و شمارا دیمئے هالانی بارئوا سرید کنت. ١٤ آ منی شان و شوکتا زاهر کنت، چیا که هرچه که شمارا سرید کنت، چه منش زوریت. ١٥ هرچه که منی پتا هست، منیگ انت. پمیشکا گوشتن که پاکین رو، چه من زوریت و شمارا سرید کنت.

گم و گل

١٦ کمین وهدیا رند شما منا نگندیٔ، بله پدا گمکه رندترا منا گندیٔ. ١٧ گرا چه مريدان لهتينا گون يكدگرا گوشت: ”پرچا گوشت: ”کمین وهدیا رند منا نگندیٔ، بله پدا گمکه رندترا منا گندیٔ، یا اے هبر که آ گوشت: ”پتئے کرا رئوان، آییئے مکسد چه انت؟“ ١٨ آ وتمان ووت گوشگا اتنت: ”آ که گوشت ”کمین وهد، چه ایشیا آییئے مراد چه انت؟ ما نزانین که آ چه گوشت؟“

١٩ ایسایا زانت که اے بارئوا آ چه من جست کنگ لوئنت. گرا گوشتی: ”شما منی همے هبرئے بارئوا گون يكدوميا جست و پرسا ایت که من شمارا گوشت

کَمین وهدیا رند شما منا نگندیت، بله پدا کُمکے رندترا منا گندیت؟ (۲۰) شمارا راستینَ گوَشان، شما ارس ریچیت و پُرسیگ بیت، بله جهان گل بیت. شما گمیگ بیت، بله شمئے اے گم شادمانیے تھا بدل بیت. (۲۱) جنینے وتی چلگیئے وهدا درد کشیت، بله انچو که نُنک پیدا بیت، وتی دردان شموشیت، چیا که همه گپا گل انت که نوکین انسانے دنیا یا آتکگ. (۲۲) شما هم نون همه دُولا گمیگ ایت، بله من شمارا پدا گندان و آ وهدی شما گل بیت و شمئے وشیا هچکس پچ گپت نکنت. (۲۳) آ روچا شما چه من هچ چیزئے جُستا نکنیت. من شمارا راستینَ گوَشان، شما منی نامئے سرا هرچه که چه پتا بلوئیت، شمارا دنت. (۲۴) تان اے وهدی شما هچ چیز منی نامئے سرا نلوئتگ، بلوئیت تانکه شمارا برسیت و شمئے شادمانی سرجم ببیت.

جهانے سرا بالادستی

(۲۵) من په نمونه و مسال گوَن شما اے هبر کرتگ انت، بله یک وهدے کئیت که دگه برے په نمونه و مسال هبر نکان، گوَن شما تچکا تچک پتئے بارنوا هبر کنان. (۲۶) آ روچا، شما منی نامئے سرا لوئیت و من نگوَشان که من په شما چه پتا لوئان. (۲۷) پت وت شمارا دوست داریت، چیا که شما منا دوست داشتگ و مَتگ که من چه هُدائے نیمگا آتکگان. (۲۸) من چه پتئے کرا در آتکگ و اے جهانان آتکگان. نون اے جهانان یله کنان و پتئے گورا رنوان. (۲۹) مُریدان گوَن آییَا گوشت: ”نون تنو بے نمونه و مسال، تچکا تچک هبر کنگا ائے. (۳۰) نون ما دلجم این که تنو سجھینَ چیزان زانئے و هچ زلورت نه انت که کسے چه تنو جُستے بکنت. پمیشکا مارا یکین انت که تنو چه هُدائے نیمگا آتکگئے. (۳۱) ایسایا پَسو دات: ”نون شمارا یکین انت. (۳۲) بچاریت، یک وهدے کئیت و آ وهد ائون بُنگیچ بوتگ که شما سجھینَ شنگ و شانگ بیت و هرکس وتی راها رنوت. منا تنها یله دئیت، بله

انگت تهنا نبان، چیا که منی پت گون من گون انت. (۳۳) من اے چیز شمارا
 گوشتنت که منی برکتا شمارا ایمنی و آسودگی برسیت. جهانا شمارا درد و رنج
 رسیت، بله دلا دد کینت، چیا که من جهانے سرا بالادست بوتگان.“

په مريدان ايسائے دواهير

(۱) چه اے هبران و رند، ايسايا ديم په آسمانا چارت و گوشت: ”او پت! آ وهد
 و ساهت آتکگ. وتی چکے شان و شوکتا زاهر کن که چک تئی شان و شوکتا
 زاهر بکت. (۲) تئو سجھین مردمانی اهتیار وتی چکے دستا داتگ، تانکه چک
 هما مردمان ابدمانین زند بدنت که تئو آييارا داتگ انت. (۳) او یک و برهکین هدا!
 ابدمانین زند همش انت که اے مردم ترا بزانت و تئی رنوان داتگین ايسا مسيها
 پجاه بیارنت. (۴) آ کار که تئو منا داتگ ات که سرجمی بکنان، من سرجم کرت و
 اے دئولا په جهان تئی شان و شوکت زاهر کرت. (۵) او پت! نون وتی بارگاه
 منی شان و شوکتا زاهر کن، هما شان و شوکت که منا چه جهانے جوڑ بیگا
 پیسر هم تئی کرا بوتگ.

(۶) من تئی نام په همایان پجارینت که تئو چه جهان گچین کرتگ و منا
 داتگ انت. اے مردم تئی بوتگ انت و تئو منا داتگ انت. اشان تئی هبر زرتگ. (۷)
 نون اشان زانتگ که هر چیز که تئو منا داتگ، په راستی چه تئی نیمگا انت. (۸)
 چیا که آ هبر که تئو منا گوشتگ انت، من اشنا سر کرتگ انت و اشان هم
 منتگ انت. نون اشان په دل زانتگ که من چه تئی نیمگا آتکگان و باورش کرتگ
 که تئو منا رنوان داتگ.

(۹) من په اشان دوا کنان، په سجھین جهان دوا کنان. من په هما مردمان دوا
 کنان که تئو منا داتگ انت، چیا که تئیگ انت. (۱۰) هما که منیگ انت، آ سجھین

تئیگ أنت و هما که تئیگ أنت، آ سَجَّهین منیگ أنت و منی شان و شئوکت چه آیان زاهر بوتگ. (۱۱) من چه اد و رند جهانانمانان. اے مردم انگت جهانانمانت و من تئی کړا کایان. او پاکین پت! گوڼ وتی هما نامے زؤرا که تئو منا داتگ، اِشانی نگهپانیا بکن که اے یک ببت، هما پئما که من و تئو یک اِین. (۱۲) تان هما وهدا که من گوڼ اِشان گوڼ بوتگان، هما نامے زؤرا که تئو منا داتگ، اِشانی نگهپانی اُن کرتگ. چه اِشان یگے هم تباہ نبوت، اَبید چه هما یگینا که وت تباهیئے هکدار ات، تانکه پاکین کتابے هبر راست و سرجم ببت.

(۱۳) نون من تئی گؤرا کایان. جهانے یله دئیگا پیسر، اے چیزان گوښان تانکه اِشانی دل چه منی شادمانیا سرپیچ بیت. (۱۴) من تئی هبر اِشانا سر کرت. انچش که من دنیایی مردمے نه آن، اے هم دنیایی مردم نه أنت، پمیشکا دنیا چه اِشان نپرت کنت. (۱۵) اے دوا یا نکان که اِشان چه دنیایا ببر، دوا کنان که اِشان چه شِر و شئیتانا دور بدار. (۱۶) هما دئولا که من دنیایی مردمے نه آن، اے هم نه أنت. (۱۷) اِشان گوڼ راستیا پاک و پلگار کن، تئی هبر راستی انت. (۱۸) هما دئولا که تئو منا جهانان رئوان دات، من هم اے مردم جهانان رئوان داتنت. (۱۹) نون په همشانیکی و تا گوڼ پاکی و پلگاری تئی سپرده کنان، تانکه اے هم گوڼ راستیا پلگار و هدائے سپرده ببت.

(۲۰) من تهنا په اِشان دوا نکان، په هما مردمان هم دوا کنان که اِشانی هبرا باور کنت و منی سرا ایمان کارنت (۲۱) که آ سَجَّهین یک ببت. او پت! هما دئولا که تئو منی دل و درونا اے و من تئیگا، آ هم مے دل و درونا ببت، تانکه جهان باور بکنت که تئو منا رئوان داتگ. (۲۲) هما شان و شئوکت که تئو منا داتگ، من آیانا داتگ تانکه آ یک ببت، هما دئولا که من و تئو یک اِین، (۲۳) من آیانی دل و درونا بمانان و تئو منیگا و آ سرجما همستک و همدل ببت، تانکه جهان بزان که

تئو منا رټوان داتگ و آنچو که تئو منا دؤست داشتگ، آ هم تئو همه پئیم دؤست داشتگ انت.

(۲۴) او پت! من لؤټان که هما مردم که تئو منا داتگ انت، همؤدا گؤن من یکجاه بېنت که من آن تانکه هما شوکتا بگندنت که تئو منا داتگ، چیا که چه جهانئو جوړ بئیکا پيسر هم تئو منا دؤست داشتگ. (۲۵) او آدلين پت! هرچنت که جهانا ترا نزاننگ، من ترا زاننگ. نون آ هم زاننت که تئو منا رټوان داتگ. (۲۶) من تئیی نام په آيان پجاريئت و انگت هم پجاريئانی، تانکه هما مهر که ترا په من هست انت، آيانی دل و درونا ببيت و من هم آيانی دل و درونا بان.

ايسائے دزگیر بئیک

(متا ۲۶:۴۷-۵۶؛ مرکاس ۱۴:۴۳-۵۲؛ لوقا ۲۲:۴۷-۵۳)

(۱) ايسایا اے هبر کرتنت و نون گؤن وتی مريدان کډرونئے درگئے آ دستا شت. اوډا باگے هست ات، ايسا و آيئے مريد همؤدا شتنت. (۲) ايسائے درؤهووک يهودايا آ جاگه زانت، چیا که ايسا و آيئے مريد گيشتر همؤدا یکجاه بوتنت. (۳) گړا يهودايا، رومی پئوجی و پریسی و مزنيں دینی پيشوايانی ديم داتگين لهتين سپاهيگ زرت و هما باگا برتنت. آيان چراگ و مشل و سلاه گؤن ات. (۴) ايسایا زانت گؤن من چه بئیگی انت، ديم شت و جستی کرت: ”شما کيی شوهازا ایت؟“ (۵) پسئواش دات: ”ايسا ناسريئے.“ گوشتی: ”من آن!“ ايسائے درؤهووک يهودا هم همؤدا اوشتاتگ ات. (۶) وهده ايسایا گوشت: ”من آن،“ آ مردم پُشتا کنزت و زمينا کپتنت. (۷) پدا گوشتی: ”کيی شوهازا ایت؟“ آيان گوشت: ”ايسا ناسريئے.“ (۸) ايسایا درآينت: ”من وه شمارا گوشت که من آن.

اځن منى شوهازا ايت، اِشان بَلِيت كه رئونټ.“ ٩ ايسايا چو گوشت كه آبيئې پيسريگين هبر راست و سرجم ببیت: ”آ كه تئو منا داتگ آنت، چه آيان كس گار و بېگواه نبوت.“

١٠ شمون پترسا زهمې گوڼ ات. همې وهدا، وتى زهمې كشت، زرابې جت و مسترين دينى پيشوائې نئوكړئ راستين گوڅى بُرت. نئوكړئ نام ملكاس ات. ١١ ايسايا گوڼ پترسا گوشت: ”وتى زهما جُتكا كن! من آ پيالها نوڅ مكنان كه پتا منا داتگ؟“

١٢ گزا رومى پنوجى و آيانى سرمستر و يهودى سپاهيگان، ايسا دزگير كرت و بست. ١٣ ايسا ايش پيسرا هئائې كرا برت. هئا كنياپائې جنئې پت ات و آ سالا كنياپا مسترين دينى پيشوا ات. ١٤ اې هما كنياپا ات كه يهوديانا اې سوځى داتگ ات كه كنومئې جاها يک مردميئې مرگ شرتر انت.

پترسې انكار

(مټا ٢٦: ٦٩-٧٠؛ مركاتس ١٤: ٦٦-٦٨؛ لوكا ٢٢: ٥٤-٥٧)

١٥ شمون پترس و دگه مُريدې ايسائې پدا رئون بوت و شتنت. آ دگه مُريدا گوڼ مسترين دينى پيشوايا پجاروځى هست ات، پميشكا گوڼ ايسايا مسترين دينى پيشوائې لوگئې پيشگاها پترت. ١٦ بله پترس دُئا دروازگئې نزيكا اوشتات. گزا آ مُريد كه گوڼ مسترين دينى پيشوايا پجاروځ ات، دُئا در آتك، گوڼ دروازگپانين مۇلدا چيزْ گوشتى و پترسى توکا برت. ١٧ دروازگپانين مۇلدا گوڼ پترسا گوشت: ”زانا، تئو چه اې مردئې مُريدان نهائې؟“ آيا گوشت: ”نه، نه آن!“ ١٨ هزمتكار و سپاهيگان اسې روک كرتگ ات، چيا كه شپ سارت ات.

آسے کړا اؤشتاتگ آنت و وټا ټاپگا آنت. پټرس هم آیانی کړا اؤشتاتگات و وټا ټاپگا آت.

چه ایسایا جُست و پُرس

(مَتّا ۲۶:۵۹-۶۸؛ مَرکاس ۱۴:۵۵-۶۵؛ لوقا ۲۲:۶۳-۷۱)

(۱۹) همے درگتا مسترین دینی پیشوایا چه ایسایا، آیئے مُریدانی بارئوا و تالیمئے بارئوا جُست و پُرس کرت. (۲۰) ایسایا پَسَو دات: ”من سَجّهین دنیائے دیمّا وتی هبر کرتگ آنت. مُدام گنيسَهان و مزین پرستشگاها تالیمُن داتگ، همؤدا که سَجّهین يهودی مَجّ بنت. من چیرکایی هجّ هبرے نکرتگ. (۲۱) گڑا چیا چه من جُست گړے؟ چه همایان جُست بگر که منی هبرش اِشکتگ آنت. آ زاننت که من چه گوشتگ.“ (۲۲) وهدے ایسایا اے هبر کرتنت، همؤدا اؤشتاتگین سپاهيگیا ایسائے دیمّا شَهَماتے جت و گوشتی: ”مسترین دینی پیشوایا اے دُولّا پَسَو دئیے؟“ (۲۳) ایسایا درآینت: ”اگن من ردین هبرے کرت، منا میاریگ بکن. بله اگن من راست گوشت، چیا منا جنئے؟“ (۲۴) گڑا هَنایا ایسا مسترین دینی پیشوا کبیاپائے کړا دیم دات. ایسائے دست اَنگت بَسَتگ آنت.

پټرسے دومی و سیمی انکار

(مَتّا ۲۶:۷۱-۷۵؛ مَرکاس ۱۴:۶۹-۷۲؛ لوقا ۲۲:۵۸-۶۲)

(۲۵) شَمون پټرس همؤدا اؤشتاتگات و وټا ټاپگا آت. جُستش کرت: ”زانا، تئو چه آیئے مُریدان یگے نهائے؟“ آییا نَمَت و گوشتی: ”نه، نه آن.“ (۲۶) چه مسترین دینی پیشوایا هزمتکاران یگے هما مردئے سیاد آت که پټرسا آیئے گوش بُرتگات. گُون پټرسا گوشتی: ”من وه ترا گُون آییا هما باگا دیست. تئو هما

نه اے؟“ (۲۷) پٽرُسا پدا نمَت. هما دمانا كرُوسا بانگ دات.

ايسا پيلاتوسه دِما

(مَتا ۲۷:۱۱-۲۶؛ مَرکاس ۱۵:۱-۱۵؛ لوقا ۲۳:۱-۵؛ ۲۳:۱۳-۲۵)

(۲۸) ايساس چه کنياپائے کِرا رومئے واليئے کلاتا برت. اے وهدا سُهې ماھلہ ات و يهودی واليئے کلاتا نشتنت که ناپاک مېنت و سرگوزئے اييدئے ورگا وارت بکننت. (۲۹) گُزا پيلاتوس دُنا در آتک و چه آيان جُستی کرت: ”اے مردئے سرا شمئے بھتام چے انت؟“ (۳۰) آيان پَسو دات: ”اگن مئيارِیگ مېوتِین، ما تئیی دستا نداتگات.“ (۳۱) پيلاتوسا گوشت: ”اِشیا بېرِیت و وتی شَرِیتئے هسابا په اِشیا شُور و هکْمے بْرِیت.“ يهوديان گوشت: ”مارا اے اجازت نيست که گَسِیا مَرکئے سزا بدئِیین.“ (۳۲) اے دُولا بوت تانکه ايسائے هما هبر راست و سَرجم ببيت که وتی مَرکئے وَر و پئيمئے بارئوا کرتگاتی.

(۳۳) نون پيلاتوس وتی کلاتا شت و ايسایی همودا لوټاينت و گوشتی: ”هئوا! تئو يهوديانی بادشاه ائے؟“ (۳۴) ايسایا گوشت: ”اے تئیی جندئے هبر انت یا دگران منی بارئوا ترا اے دُولا گوشتگ؟“ (۳۵) پيلاتوسا گوشت: ”زانا، من يهودیے آن؟ تئیی وتی کئوم و مزین دینی پيشوايان ترا منی دستا داتگ. تئو چے کرتگ؟“ (۳۶) ايسایا گوشت: ”منی بادشاهی دنيایی بادشاهیے نه انت. اگن منی بادشاهی دنيایی بادشاهیے بوتِین، منی هزمتکاران جنگ کرتگات که من يهوديانی دستا مکپان. بله منی بادشاهی دنيایی بادشاهیے نه انت.“

(۳۷) پيلاتوسا گوشت: ”آچه، تئو بادشاهه ائے؟“ ايسایا گوشت: ”تئو وت منا بادشاهه گوشتگا ائے. من پيدا بوتگ و دنيایا آتکگان که په راستیا گواهی بدئيان.

هرگسا که راستی دؤست بیت، منی هبران گوښ داریت. (۳۸) پیلاتوسا درآینت: “راستی چه انت؟” اے هبرئے کنگا رند پیلاتوس پدا یهودیانی کړا شت و گوشتی: “من هچ چشین بنیادے نگندان که اے مردا میاربار بکنان. (۳۹) بله شمارا رسمه هست که من سرگوزئے ائییدئے روچا یک بندیکه په شما آرات بکنان. شما لوئیټ که من یهودیانی بادشاهه په شما آرات بکنان؟” (۴۰) آیان کوگار کرت و پسو دات: “نه، آیا نلوئین! برباسا آرات کن!” برباس یاگیه ات.

یهودیانی کینگ و پیلاتوسه دودلی

(متا ۲۷:۲۷-۳۱؛ مرکاس ۱۵:۱۶-۲۰)

(۱) رندا پیلاتوسا ایسا زرت و شلاک و هیزاران جنايت. (۲) پئوجیان چه دنگر و کنگان تاجه اڈ کرت و ایسائے سرا دات، جمورنگین گباهه هم گورا داتش. (۳) ایسائے کړا شت و آتکت و گوشتش: “سلام و دروت، او یهودیانی بادشاهه!” شه ماتش هم جت. (۴) پیلاتوس پدا یهودیانی کړا دنا در آتک و گوشتی: “بچاريت، ایشیا شمنه کړا دنا کاران تانکه شما بزانيټ که من په ایشیئے میاریگ کنگا هچ بنیادے نگندان.” (۵) ایسایا کنگین تاج سرا ات و جمورنگین گباهه گورا ات و دنا در آتک. پیلاتوسا گون یهودیان گوشت: “بچاريت، اے مرد همدا انت!” (۶) وهده مزین دینی پیشوایان و آیان سپاهیگان دیست، کوگارش کرت: “سلیبی کش! سلیبی کش!” پیلاتوسا گوشت: “شما وت ایشیا بزوریت و سلیب بکشیت. من په ایشیئے میاریگ کنگا هچ بنیادے نگندان.” (۷) یهودیان گوشت: “مارا شریته هست انت که آییئے ردا، اے مرد الما کُشگ ببیت، چیا که گوشتگی: ‘من هدائے چک آن.’” (۸) وهده پیلاتوسا اے هبر اشکت، گنتر ترستی.

(۹) پیلاتوس پدا وتی کلاتا شت و اوډا چه ایسایا جُستی کرت: “تئو چه کجا

آتکگئے؟“ ایسایا پَسُو دات. (۱۰) پیلاتوسا گوشت: ”گوَن من هبر نکئے؟ تئو نزانے که تئیی آزاد کنگ و سَلیب کَشگئے اِهتیار منی دستا انت؟“ (۱۱) ایسایا پَسُو دات: ”اگن هُدايا ترا اے اِهتیار مداتین، منی سرا ترا هچ واک و اِهتیارے نیست ات. پمیشکا هما که منا تئیی دستا داتی گیشتر مئیاربار انت.“ (۱۲) چه اد و رند، پیلاتوسا جُهد کرت که آييا آزاد بکنت، بله يهوديان کوگَار کرت: ”اگن تئو اے مردا آزاد بکنئے، کئیسرئے دُوست نه ائے. هرکس وتا بادشاه سرید بیت، کئیسرئے دژمن انت.“

(۱۳) وهده پیلاتوسا اے هبر اِشکت، ایسایي دُنا آورت و وت یک جاھے په دادرسیا نشت که آييا ”سنگِ پَرش“ گوشت و اَرَمایي زبانا ”جَباتا“ بیت. (۱۴) سرگوزئے ائیدئے تئیارئے رُچا، نيمرُچئے وهدا، پیلاتوسا گوَن يهوديان گوشت: ”بچاريت، اِش انت شمئے بادشاه!“ (۱۵) بله آيان کوگَار کرت: ”گار و گُمساری کن! گار و گُمساری کن! سَلیبی کَش!“ پیلاتوسا گوشت: ”شمئے بادشاه سَلیب بکشان؟“ مزین دینی پيشوايان گوشت: ”چه کئیسرا آيید، مارا دگه بادشاهے نیست.“ (۱۶) آهرا، پیلاتوسا ایسا پئوجیانی دستا دات که سَلیب کَشگ بیت. گُرا آيان ایسا برت.

ایسایا سَلیب کَشنت

(مَتَا ۲۷:۳۲-۳۷؛ مَرکاس ۱۵:۲۱-۲۶؛ لُکا ۲۳:۳۲-۳۸)

(۱۷) ایسایا سَلیبش بَدَا دات و ”کامپُول“ نامین جاگهیا بُرتش. اے جاگه اَرَمایي زبانا ”جُلجُتا“ گوشت بیت. (۱۸) همودا سَلیبش کَشنت. گوَن آييا دگه دو مردمِش هم سَلیب کَشنت، یگے اے کَش و یگے آ کَش. ایسا، آ دوینانی نیاما ات. (۱۹) پیلاتوسه هُکما مئیارنامگیئے سرا نبشته اِش کرت و سَلیبے سرا دُرَتکَش. نبشته

اے ڈئولا اَت: ”ایسا ناسری - یهودیانی بادشاہ.“ (۲۰) چہ یهودیان بازیئیا اے
 میارنامگ وانت، چیا کہ ایسائے سلیب کَشگئے جاگہ چہ شہرا دور نہ اَت و
 میارنامگ اِبرانی و لاتینی و یونانی زبانان نبیسگ بوتگ اَت. (۲۱) گِزا یهودیانی
 مزین دینی پیشوایان گُون پیلاتوسا گوشت: ”یہودیانی بادشاہ‘ نبشته مکن،
 نبشته کن کہ اے مردا گوشتگ من یهودیانی بادشاہ آن.“ (۲۲) پیلاتوسا گوشت: ”آ
 چیز کہ من نبشته کرتگ، بدل نبیت.“

(۲۳) سلیب کَشگئے وهدا، پئوجیان ایسائے پُچ زرتنت، چار بهرا بهر کرتنت، په
 هر پئوجییا یک بهرے. بله ایسائے جامگ منت کہ هچ چاکی پر نہ اَت، سَرا تان پادا
 یک گواپ اَت. (۲۴) گِزا آیان وت مان وتا گوشت: ”بیایت، اِشیا ندرین، اِشیئے سرا
 لائری و گَره کَشی کنین، چارین بارین کئیا رسیت؟“ هما ڈئولا کہ هُداے پاکین
 کتاب گوشتیت، هما ڈئولا بوت:

» ”منی پُچش وت مان وت بهر کرتنت و“

» ”جامگئے سرا گَره کَشی اِش کرت.“

پئوجیان همه کار کرت.

(۲۵) سلیبئے نزیگا ایسائے مات و ماتئے گهار و کلیوپاسئے جن مَریم و مَریم
 مَکدَلینی اوشتاتگ اَتنت. (۲۶) وهدے ایسایا وتی مات دیست کہ هما دُوستین
 مُریدئے کِرا اوشتاتگ، گُون ماتا گوشتی: ”او بانک! اے تئی چک اِنت.“ (۲۷) رندا
 گُون وتی مُریدا گوشتی: ”اے تئی مات اِنت.“ آ مُریدا چہ هما وهدا مَریم برت و
 وتی لوگا داشت.

ایسا ساه دنت

۲۸ نون ایسایا دیست که سَجْهین چیز سَرجم بوتگ آنت گڑا پاکین کتابے
هبرئے راست و سَرجم بئیکے هاترا گوشتی: ”تئیگ آن.“ ۲۹ چه تُریشین شرابا
پُرین کونزگے اودا ایر ات. آیان اسپنجه زرت و شرابین کرت، زوپائے ثالیئے سرا
بست و ایسائے لُئنان پر مُشت. ۳۰ وهده ایسایا شراب دپ جت، گوشتی: ”کار
هلاس بوت!“ رندا سری جَهل کرت و ساهي دات.

ایسایا نئیزه جنت

۳۱ آ روچ، شَبْتئے تئیارئے روچ ات. یهودیان نلوُت که سلیب کَشْتگینانی
جوُن و جَسَد شَبْتئے روچا سَلیبئے سرا لَوَنجان بَنت، چیا که اے هاسین شَبْتئے ات.
پمیشکا چه پیلاتوسا دَربندی اش کرت که آ سئینانی پادان پرؤش و چه سَلیبانی
سرا ایرش گیج. ۳۲ گڑا پئوجی دِیما آتکنت و هما دوینانی پادش پرؤشتنت که
گوُن ایسایا سَلیب کَشگ بوتگ آتنت، پيسرا یگئئے و پدا دومیئے. ۳۳ ایسائے کِرا
که آتکنت، دیستش که آیا ساه داتگ. پمیشکا آییئے پادش نپرؤشتنت. ۳۴ بله
چه پئوجیان یگیا، نئیزه ایسائے کَش و پهناتا جت و هما دمانا چه آییئے جوُنا
هوُن و آپ در آتک. ۳۵ هما کسا که چَم و ت اے چیز دیستگ آنت، شاهدی دنت
تانکه شما ایمان بیاریت. آییئے شاهدی راست انت. آ زانت که من راست گوُشان.
۳۶ اے کار هما دُولا بوت تانکه پاکین کتابے اے هبر راست و سَرجم بیت که
گوُشیت: « ”آییئے هج هَد پرؤشگ نبیت.“ » ۳۷ پاکین کتاب دگه یک جاگه هم
گوُشیت: « ”آ همایا چارنت که آییئے جانش ئنگ ئنگ کرتگ.“ »

ایسائے کبر کنگ

٣٨ رندا، ايسپ نامين مردے كه اريماتياے شهرے ندوک ات، پيلاتوسے کړا شت و ايسائے جوئی لوټت. آ ايسائے مُريدے ات بله چيرکايی، چيا که چه يهوديان ترستی. پيلاتوسا اجازت دات و آيا جوئن برت. ٣٩ نیکوديموس، هما که پيسرا شپے ايسائے گندگا شتگات، اتک و گوئن وت لهتین هور و هوارين مړ و ائوود و کرزارواهی آورت که سی کیلوی کساسا آنتت. ٤٠ نون آيان ايسائے جوئن زرت و يهوديانی گبر و گپنۍ رسماني ردا، گوئن آ وشبوان ليلمین پتيان پتات. ٤١ هما جاگهۍ نزيگا که ايسا سليب کشگ بوت، باگۍ هست ات که اودا نوکين گبرۍ جتگ اتش و انگت کس آيۍ تها گبر کنگ نبوتگ ات. ٤٢ يهوديانی تياريۍ روچ ات و گبر نزيگا ات، پميشکا ايسائے جوئنش همودا گبر کرت.

هاليگين گبر

١ هپتگۍ اولی روچا، بزان یکشمېهۍ سباها ماهله که انگت تهار ات، مريم مگدلینی گبرۍ سرا شت و دیستی که هما ډوک که گبرۍ دپا ات، چه گبرا دور کنگ بوتگ. ٢ آ په میدان، شمون پترس و ايسائے هما دومی مُريدۍ کړا اتک که ايسایا باز دوست ات. گوشتی: ”هداوندش چه گبرا برتگ، بله نزانين کجا ايرش کرتگ.“ ٣ گزا پترس و آ دگه مُريد راه گپنتت و ديم په گبرا شتنت. ٤ هر دوینان میدان کرت، بله آ دگه مُريد چه پترسا گوست و چه آيا پيسر گبرۍ سرا رست. ٥ آ وت گبرۍ تها نشت، بله سرکی گشت و دیستی که ليلمین پتي اير انت. ٦ آيا رند، شمون پترس اتک و رست و گبرۍ تها شت. آيا هم دیست که پتي همودا انت. ٧ هما دزمالی هم دیست که ايسائے سرا بستگات، بله

دَرمال پَتِيانی کَرَا نهَات، پِيتَکگَات و کَمَے دورتر يک کَرِيَا اِیرَات. (۸) رندا، آ مُريد که پيسرا کبرئے سرا رستگَات، کبرئے تها شت. اے چيزی دیستنت و باوری کرت. (۹) چیا که تان آ وهدی پاکین کتابے اے هبرا سَريد نبوتگَاتنت که په ایسایا اَلَمی انت که چه مُردگان جاه بخت. (۱۰) رندا آ مُريد وتی لوگان پر ترنتنت.

ایسا مَریم مَکدَلینِی دِیما زاهر بیت

(مَکاس ۱۶: ۹-۱۱)

(۱۱) مَریم چه کبرا دَن اَوشتاتگَات و گریوگا ات. هَمَے وهدا که گریوگا ات، سری جَهل کرت و کبرئے تها چارتی. (۱۲) همودا که ایسائے جَوَن اِیر بوتگَات، دو اِسپِیت پوَشین پریشَتگی دیست. یگَے سَرونا نِشتگَات و آ دگه پادونا. (۱۳) آیان گوشت: ”او بانُک! تئو چیا گریوگا ائے؟“ پَسووی دات: ”منی هُداوندش برتگ و نزانان کجا اِیرش کرتگ.“ (۱۴) وهدے اے گپی جت، چَکی تَرینت و ایسایي دیست که همودا اَوشتاتگَات، بله پَجاهی نیاورت. (۱۵) ایسایا گَوَن آییَا گوشت: ”او بانُک! چیا گریوگا ائے؟ کئی پدا گردئے؟“ مَریمَا هُئیال کرت بلکین باگیان انت. گوشتی: ”او واجه! اگن تئو برتگ، منا بگوش کجا اِیرت کرتگ که من برئوان و آییَا دست بگران.“

(۱۶) ایسایا گوشت: ”او مَریم!“ مَریمَا چَک تَرینت و اَرمایي زبانا گوشتی: ”رَبونی!“ (بزان: او منی استاد!) (۱۷) ایسایا گوشت: ”منا دست مجن، چیا که اَنگت پتے کَرَا بُرزاد نِشتگان، بله منی براتانی کَرَا برئو و آیان بگوش که نون من دیم په وتی پتا و شمئے پتا، وتی هُدایا و شمئے هُدایا بُرزاد رئوان.“ (۱۸) نون مَریم مَکدَلینِی مُريدانی کَرَا شت و هالی دانتنت: ”من هُداوند دیست.“ پدا هما گپی جتنت که ایسایا گَوَن آییَا جتگَاتنت.

ایسا مُریدانی دیمّا زاهر بیت

(لوکا ۲۴:۳۶-۴۳)

(۱۹) هما یکشمبھئے شپا، وهدے مُرید چه یهودیانی تُرسا لوگیئے تها مچّ آتنت و لوگئے دروازگ کُبل آتنت، ایسا آتک و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: ”ایمنی و سلامتی په شما.“ (۲۰) اے هبرئے گوشگا رَند، وتی دست و پهناتی آیانا پیش داشتنت. وهدے مُریدان هُداوند دیست، سکّ گل بوتنت. (۲۱) ایسایا پدا گوشت: ”ایمنی و سلامتی په شما. هما ڈئولا که پتا منا راه داتگ، من شمارا راه دئیان.“ (۲۲) چه اے هبرا رَند، ایسایا مُرید دم جتنت و گوشتی: ”پاکین روها بزوریّت و وتی دلا جاگه بدئیّت! (۲۳) اگن کسِیئے گناهان بیکشیت، بکشگ بنت و اگن مَبکشیت، بکشگ نبت.“

ایسا و توما

(۲۴) چه دوازدهین کاسِدان یگے، بزان توما که آییئے دومی نام دیدیموس آت، ایسائے آيگئے وهدا اوّدا نه آت. (۲۵) آ دگه مُریدان گوشت: ”ما هُداوند دیستگ.“ بله آييا گوشت: ”من تانکه آییئے دستانى سرا میهانی ئپان مگندان، تانکه وتی لَنککا میهانی ئپان و وتی دستا آییئے کَش و پهناتئے ئپئے سرا اير مکنان، باوَر نکنان.“

(۲۶) هشت روچا رَند، وهدے مُرید پدا هما لوگا یکجاه بوتنت، توما هم گوّن آت. لوگئے دروازگ کُبل آتنت، بله انگت هم ایسا آتک و آیانی نیاما اوشتات و گوشتی: ”ایمنی و سلامتی په شما.“ (۲۷) نوّن گوّن تومایا گوشتی: ”وتی لَنککا ادا بیار، منی دستان بچار، وتی دستا منی کَش و پهناتئے ئپئے سرا اير کن و چه اِد

و رند شک مکن، باور کن.“ (۲۸) تومایا گوشت: ”او منی هداوند، او منی هدا!“ (۲۹) ایسایا گوشت: ”تئو پمیشکا باور کرت که منا دیست. بله بهتاور هما انت که منا نگدنت و باور کننت.“

اے کتابئے نبیسگئے مکسد

(۳۰) ایسایا وتی مُریدانی دِیما، دگه بازیڼ مؤجزه و اَجَبَتِین نشانی پِیش داشتگ که اے کتابا نبیسگ نبوتگانت. (۳۱) بله اے چیز نبیسگ بوتگانت تانکه شما باور بکنیت که ایسا، مسیه انت و هدا ئے چک انت. اے هاترا هم نبیسگ بوتگانت که شما چه ایمان ئے راها، آیی ئے نام ئے برکتا ابدمانیڼ زند ئے واهند بییت.

ایسا هیت مُرید ئے دِیما زاهر بیت

(۱) اے چیزان و رند، تَبْرِی ه ئے مَزَن گورم ئے لَمبا، پدا ایسایا وتا مُریدانی دِیما زاهر کرت. آیی ئے زاهر بیگ اے دُولا ات: (۲) شَمون پتُرُس و توما که آیی ئے دومی نام دیدیموس ات و نثنا ییل که چه جلی ئے می تگ کانایا ات و زب دی ئے چک و دگه دو مُرید یکجاه انت. (۳) شَمون پتُر سا گون آیان گوشت: ”من ماهیگیریا رنوان.“ آیان گوشت: ”ما هم کاین گون.“ گُزا در آتکنت و بوجیگا سوار بوتنت، بله آشپا هچش نگیت.

(۴) سَبا ه که بوت، ایسا گورم ئے لَمبا اوشتاتگات، بله مُریدان پَجاه نئیاورت.

(۵) ایسایا گون آیان گوشت: ”چکان! شمارا ماهیگ گون نیست؟“ آیان پَسو

دات: ”نه.“ (۶) گوشتی: ”داما بوجیگ ئے راستیڼ نیمگا دئور دئییت، اودا ماهیگ در کئیت.“ آیان انچش کرت و همینکدر ماهیگش گپت که دامش دیم په بوجیگا گشت نکرت.

٧ گڙا هما مُريد که ايسايا باز دوست ات، ايسا گون پٽرُسا گوشت: ”اے هداوند انت!“ شمون پٽرُس جاندر ات. وهده اے هبري اِشکت، وتي کباهي گورا کرت و آيا دئوري کرت. ٨ آدگه مُريد بوجيگا سوار، هُشکيئو نيمگا آتکنت و چه ماهيگا پُرين دامش کشان کرت، چيا که چه هُشکيا سد گاما دورتر نه اتنت.

٩ وهده هُشکيا رستنت، چه بوجيگا اير آتکنت. روکين اِشکرش ديست و اِشکراني سرا ماهيگ اير ات. نغن هم هست ات. ١٠ ايسايا گون آيان گوشت: ”چه همه ماهيگان کُمکه بياريت که انون شما گيتگان. ١١ شمون پٽرُس بوجيگا شت و دامی ديم په هُشکيا گشت. دام چه ماهيگا پُر ات، يک سد و پنجاه و سئو مزين ماهيگی مان ات، بله ماهيگان دام ندرتگان. ١٢ ايسايا گوشت: ”بيايت ناشتا کنيت!“ چه مُريدان يگيا هم جريت نکرت که چه ايسايا جُست بگيپت: ”تئو کئو ائو؟“ آيان زانت که اے هداوند انت. ١٣ گڙا ايسا آتک، نگني زرت و آيانا داتی، همه دئولا ماهيگی هم بهر کرتنت. ١٤ چه وتي جاه جنگا پد، اے سئيمي رند ات که ايسا مُريدانی ديم زاهر بوت.

ايسا و پٽرُس

١٥ ناشتها رند، ايسايا گون شمون پٽرُسا گوشت: ”او شمون، يوهنائو چک!“ اينچک که اے منا دوست دارنت، تئو منا گيشتر دوست دارئو؟“ پٽرُسا گوشت: ”جی هئو، او هداوند! تئو زائو که من ترا دوست داران.“ ايسايا گوشت: ”گڙا مني گورگان بچارين.“ ١٦ دومي رندا گوشتي: ”او شمون، يوهنائو چک! بارين، منا دوست دارئو؟“ پٽرُسا گوشت: ”جی هئو، او هداوند! تئو زائو که تئو منا دوست ائو.“ ايسايا گوشت: ”گڙا مني پسانی دلگوشا بدار.“ ١٧ سئيمي برا گوشتي: ”او شمون، يوهنائو چک! بارين، منا دوست دارئو؟“ ايسايا که سئيمي برا جُست کرت که منا دوست دارئو، پٽرُس گميگ بوت. گوشتي: ”او هداوند! تئو هر

چیز زانئ، تئو زانئ که من ترا دؤست داران. “ایسایا گوشت: ”گړا منی پسان بچارین. (۱۸) ترا راستین گوشان، وهدے تئو وړنا آتے، تئو سړین بستگات و هر جاہ که لوټ، شتے. بله وهدے پیر بئ، دستان پچ کنئ و دگرے تئی سړینا بندیت و ترا انچین جاہے بارت که اوډا رنؤگ نلوټے. “ (۱۹) گؤن اے هبران، ایسایا پټرسے مرکے نیمگا اشاره کرت، که پټرس چؤن مریت و هدائے شان و شوکتا زاهر کنت. پدا گوشتی: ”منی رندگیریا بکن.“

(۲۰) پټرسا چپ و چاگرد چارت و دیستی که هما مُرید که ایسایا باز دؤست انت چه پُشتا پیداک انت، هما که شامے وهدا ایسائے نژیکترا کنزتگات و چه آییَا جُستی کرتگات: ”او هداوندا! کئے ترا دُرؤهیت و دژمنانی دستا دنت؟“ (۲۱) وهدے پټرسے چم په آ مُریدا کپنت، چه ایسایا جُستی کرت: ”او هداوندا! اشیئے آسر و اکبت چه بیت؟“ (۲۲) ایسایا گوشت: ”اگن منی رزا همے ببیت که اے تان منی آيگئے وهدا زندگ بمانیت، تئی چه کارے هراب بیت؟ تئو منی رندگیریا بکن.“ (۲۳) گړا مُریدانی نیاما اے هبر شنگ بوت که آ مُرید هچبر نمریت. بله ایسایا نگوشتگات که آ نمریت، تهنا گوشتگاتی: ”اگن منی رزا همے ببیت که اے تان منی آيگئے وهدا زندگ بمانیت، تئی چه کارے هراب بیت؟“ (۲۴) اے هما مُرید انت که اے چیزى نبشته کرتگانت و اِشانی راستی و پگایئے شاهدیا دنت. ما زانین که اشیئے شاهی راست انت.

گډی هبر

(۲۵) البت، ایسایا دگه بازین کارے کرت. اگن یک یگا نبیسگ بوتیننت، منی هئیلا سجھین دنیایا په آ کتابان جاگه نبوتگات.